

Resolució 1043/2022, de 23 de desembre**Número d'expedient de la Reclamació:** 692/2022**Administració reclamada:** Oficina Antifrau de Catalunya**Informació reclamada:** Diverses actuacions d'investigació.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial

Resum: La divulgació de la identitat de l'empresa perceptora de les subvencions, a la vista de les incidències que l'afecten relacionades per l'informe raonat i per la resposta del SOC, pot causar un perjudici a la seva reputació i, de retruc, fins i tot el podria causar als seus interessos econòmics i comercials. Segons l'article 21.1 LTAIPBG, "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) f) La intimitat i els altres drets privats legítims". I l'article 69.6 del Decret 8/2021, de transparència i accés a la informació pública, estableix que "als efectes del que preveu la lletra f) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, s'entén que l'accés a la informació pública pot perjudicar els drets privats legítims quan, entre altres casos, comporti un dany per als interessos econòmics o comercials legítims, de tal manera que afecti la llibertat d'empresa o la competència lleial entre les empreses amb motiu del valor estratègic especial de la informació de forma prevalent a l'accés a la informació pública". No és previsible que la divulgació de la informació indicada als paràgrafs anteriors causi efectivament un perjudici significatiu a la reputació i als interessos econòmics i comercials de l'empresa afectada; en aquest sentit, s'ha de tenir en compte que la documentació sol·licitada l'exonera de responsabilitat infractora i que l'activitat de l'empresa és de formació professional i inserció laboral, àmbits en els quals difícilment la pot perjudicar en els seus interessos el fet d'haver estat afectada, en els termes indicats pels antecedents, per la investigació de l'OAC que acaba exonerant-la de responsabilitat. Tenint això en compte i que la percepció de recursos públics és una dada rellevant als efectes de la transparència i del dret d'accés a la informació pública, no es considera justificada la protecció de la identitat de l'empresa en qüestió. En canvi, no sembla justificada per a la finalitat de l'accés a la informació sol·licitada la divulgació de la identitat de les diverses persones físiques citades a l'informe raonat de l'OAC i a la resposta del SOC. Al marge del denunciador, la identitat del qual és necessari preservar, la resta de persones físiques esmentades són majoritàriament persones que presten els seus serveis a l'empresa afectada. Divulgar la seva identitat en el marc d'una actuació de l'OAC afectaria sens dubte la seva reputació i les causaria, per tant, un perjudici significatiu, que no sembla que es pugui justificar en l'eventual rellevància que pugui tenir aquesta dada per a la finalitat de l'accés, que sembla francament escassa, perquè allò que es vol escrutar, més que l'eventual implicació de persones físiques determinades, és la del Servei públic i la de l'empresa beneficiària. Per tant, la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG s'ha de resoldre en el sentit de protegir la identitat de les persones físiques afectades. L'informe aportat per l'OAC a aquest procediment fa referència a eventuais processos judicials o de lluita contra la corrupció que tenen una certa connexió amb el present, i que es podrien veure afectats per la divulgació de la informació sol·licitada. Per començar, l'existència efectiva d'aquests altres processos no ha estat acreditada, sinó només apuntada pel denunciador, com a mostra de les diverses iniciatives que ha emprès. A més, no s'ha concretat quina pot ser concretament la incidència del cas que ens ocupa en els procediments que es podrien veure afectats per la divulgació de la informació sol·licitada. En aquestes circumstàncies, la invocació indeterminada i genèrica a aquests altres procediments no té la consistència necessària per ser oposada al dret d'accés a la informació pública. Sens dubte la comissió d'infraccions penals o administratives suposa un atemptat més greu a l'ordre

jurídic que la d'infraccions disciplinàries, que té significació i conseqüències molt més limitades. Per això s'ha d'entendre que respon a un criteri de proporcionalitat del legislador el fet d'adoptar mesures més estrictes per protegir les dades personals vinculades a la comissió d'infraccions penals o administratives, que per protegir les afectades per la comissió d'infraccions merament disciplinàries, que tenen connotacions socials i jurídiques d'inferior gravetat. No és que la divulgació de dades personals relacionades amb comissió d'infraccions disciplinàries no tingui connotacions negatives per a les persones afectades, que les té. El que passa és que l'LTAIPBG ha decidit que en aquests casos l'accés a aquestes dades s'ha de regir per l'article 24.2 LTAIPBG, ponderant cas per cas els interessos favorables i contraris a l'accés sol·licitat, i no pel 23 de la mateixa Llei, que impedeix directament la divulgació de dades personals relacionades amb la comissió d'infraccions penals o administratives. La divulgació de la informació sol·licitada sens dubte causaria un dany significatiu a la reputació del professor afectat, a qui la documentació de l'OAC atribueix incomplir la legislació d'incompatibilitats. Nogensmenys, aquest dany resultaria apaivagat pel temps transcorregut (més de tres anys) des de la situació d'incompliment de la legislació indicada. Així mateix, l'accés a la informació sol·licitada, inclosa la identitat del professor afectat, serveix l'interès públic de la transparència i del dret d'accés a la informació pública en una matèria especialment rellevant a aquests efectes, com és l'ús adequat dels recursos públics. A més a més, s'ha de tenir en compte que qui demana la informació és un periodista, motiu pel qual l'exercici del dret d'accés a la informació pública resulta reforçat pel dret constitucional a la informació. Ateses aquestes consideracions, la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG s'ha de resoldre favorablement a l'accés a la informació sol·licitada. No es pot desconèixer que la divulgació de la informació sol·licitada, amb inclusió de les dades personals que contingui, causarà un perjudici significatiu a la reputació de la persona afectada, ja que això sol ser habitual en el cas de les actuacions de l'OAC, sense que se li hagi donat l'oportunitat de defensar-se i, si bé resulta exonerada d'haver comès infraccions, acaba planant sobre ella el dubte d'una praxi qüestionable, fins el punt que l'OAC es planteja de considerar el cas al seu informe sobre conflictes d'interessos al sector públic de Catalunya. Davant d'aquest perjudici per a la persona afectada, també s'ha de tenir en compte que la divulgació de la informació sol·licitada és rellevant per al dret d'accés a la informació pública, ja que fa referència a l'ús dels recursos públics i a una qüestió tan sensible per a la transparència com són els convenis, fins el punt que segons l'article 14 LTAIPBG han de ser objecte de publicitat activa. També fa referència al comportament professional d'un alt càrrec del sector públic de Catalunya, que ha de poder ser objecte rellevant d'escrutini en exercici del dret d'accés a la informació pública; certament, el fet de ser alt càrrec no treu que la persona afectada ostenti els drets constitucionals i legals a la protecció de les seves dades personals, però aquests drets no poden impedir l'escrutini de les seves activitats d'alt càrrec i professionals, a fi d'oferir la major transparència en relació amb eventuais conflictes d'interessos. Finalment, no es pot oblidar que la persona reclamant és un periodista, de manera que el dret a la informació pública garantit legalment a qualsevol persona en el seu cas s'ha de considerar reforçat pel dret constitucional a la informació. Ateses les anteriors consideracions, cal concloure que la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG s'ha de resoldre favorablement a l'accés a la informació sol·licitada, inclosa la identitat de la persona afectada.

Paraules clau: Organismes de la Generalitat. Periodistes. Subvencions. Contractes. Incompatibilitats. Convenis. Infraccions penals. Infraccions administratives. Infraccions disciplinàries. Reclamació contra desestimació parcial. Terceres persones afectades. Dades personals. Interessos econòmics i comercials. Confidencialitat de les investigacions.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 27 de juliol de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 692/2022, presentada per un periodista contra l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la

Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 27 de maig de 2022 la persona reclamant demana a l'OAC "accedir, en les actuacions que tot seguit es relacionen, als informes raonats emesos per l'OAC a les administracions que han estat objecte de les actuacions d'investigació, així com a qualsevol resposta, informe o actuació que, arran de les comunicacions, hagués estat realitzada per les administracions objecte de cadascuna de les investigacions i comunicada a l'OAC. Així mateix, accedir a qualsevol resolució d'arxivament que hagi derivat de les actuacions, en cas que s'hagi produït. Les actuacions per les quals se sol·licita informació són les següents: Departament de Treball, Afers Socials i Famílies. Gener de 2020 Transports Metropolitans de Barcelona. Gener de 2020 Ens d'Abastament d'Aigua Ter Llobregat. Març de 2020 Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya. Juny de 2020 Universitat Autònoma de Barcelona. Juliol de 2020 Hospital Clínic de Barcelona. Desembre de 2020".
3. La resolució de l'OAC d'11 de juliol de 2022 fa les consideracions següents: "En el cas objecte d'aquesta Resolució, l'accés a la informació pública pretès per la persona sol·licitant té per objecte la documentació que forma part de diverses actuacions d'investigació dutes a terme per l'OAC, concretament se sol·licita la informació que s'ha indicat en l'apartat 2.2 d'aquesta Resolució. Per resoldre sobre aquesta pretensió caldrà tenir en compte les previsions normatives següents (i les que hi concordin): - D'acord amb l'article 21.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre i concordants del Decret 8/2021, de 9 de febrer, el dret d'accés podrà ser limitat quan accedir a la informació suposi un perjudici per a la investigació o sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries. L'article 21.2 de la mateixa Llei prescriu que el dret d'accés també pot ésser denegat si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei. - També caldrà tenir en compte les previsions de l'article 14.1 de la Llei 19/2013, del 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i específicament els apartats e) i g). - Alhora, també són d'aplicació en aquest cas les previsions de l'article 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, respecte de les dades personals especialment protegides, atès que les actuacions d'investigació de l'OAC impliquen l'anàlisi de decisions que presumptivament són contràries a les previsions normatives en vigor. - Per la seva banda, quant a l'específica normativa aplicable a l'OAC, l'article 18.1 de la LOAC determina que les actuacions de l'OAC s'han de portar a terme i han d'ésser tramitades assegurant en tot cas la reserva màxima per a evitar perjudicis a la persona o a l'entitat investigades i com a salvaguarda de l'eficàcia del procediment jurisdiccional o administratiu que es pugui iniciar a conseqüència de les dites actuacions. - Finalment, l'article 19 del mateix Text legal preveu que les dades obtingudes per l'OAC com a conseqüència de les potestats

d'investigació i inspecció que aquesta llei li atribueix, especialment les de caràcter personal, tenen la protecció de confidencialitat establerta per la legislació vigent. L'Oficina Antifrau no pot divulgar les dades esmentades ni posar-les en coneixement d'altres persones o institucions que no siguin les que, d'acord amb les disposicions vigents, poden conèixer-les per raó de llurs funcions; tampoc no pot utilitzar aquestes dades amb finalitats diferents de les de la lluita contra la corrupció i contra qualsevol altra activitat il·legal connexa. Aquest límit específicament previst per la normativa de l'OAC opera molt especialment en relació amb la protecció de la identitat de les persones denunciants, protecció que es veu reforçada pels mandats de la Directiva (UE) 2019/1937, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, relativa a la protecció de les persones que informin sobre infraccions del Dret de la Unió. - Finalment caldrà tenir en compte que l'article 22 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, preveu que l'aplicació dels límits ha de ser proporcionada a l'objecte i finalitat de la seva protecció i ha d'atendre circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés.

4.2. Ponderació dels interessos en joc i aplicació, si escau, dels límits a l'accés a la informació pública. Com s'ha senyalat, el primer paràgraf de l'art. 22 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, preveu que l'aplicació dels límits al dret d'accés a la informació pública ha de ser proporcionada a l'objecte i la finalitat de la seva protecció i ha d'atendre a les circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la documentació sol·licitada. Això comporta dur a terme un doble test consistent, d'una banda, en la valoració del risc de perjudici per a algun dels interessos o béns jurídics protegits per les limitacions legals i, de l'altra, en el cas que es constati el risc, ponderar-lo amb l'interès públic d'accedir a la informació (test de ponderació o de proporcionalitat).

4.3 Actuacions d'investigació sol·licitades. En relació amb la informació sol·licitada, l'objecte de la sol·licitud és accedir a informes raonats emesos als ens concernits en el marc d'actuacions d'investigació així com qualsevol resposta, informe, actuació dels ens afectats per aquestes actuacions; també se sol·licita qualsevol resolució d'arxivament en relació amb aquestes actuacions. Específicament, se sol·licita l'accés a les següents actuacions: - Actuacions relatives al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (Gener 2020) - Transports Metropolitans de Barcelona (Gener 2020) - Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat (Març 2020) - Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (Juny 2020) - Universitat Autònoma de Barcelona (Juliol 2020) - Hospital Clínic de Barcelona (Desembre 2020)

4.3.1 Actuacions relatives al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (Gener 2020). Actuacions d'investigació núm. 050- 25042014-149 (...) - L'informe raonat sobre el qual se sol·licita el dret d'accés a la informació pública conté informacions relatives a una mercantil, perceptora de subvencions públiques, a què se li atribuirien, d'una banda, un presumpte ús i destinació irregular de fons públics i, de l'altra, aspectes de naturalesa jurídica en matèria laboral. De l'anàlisi de la informació pública sol·licitada, i tenint en compte que la finalitat del dret d'accés seria la seva eventual difusió, es conclou que el seu accés efectiu podria causar

un perjudici en els interessos econòmics i comercials i en altres aspectes de la reputació de l'empresa beneficiària de les subvencions, més quan de les informacions obtingudes per part de l'Oficina, no semblaria que s'hagi determinat, finalment, una responsabilitat infractora de la mercantil. Tanmateix, i per tal de conciliar al màxim el dret d'accés a la informació pública de la persona sol·licitant i el dret d'informació previst a l'article 20 de la Constitució, juntament amb els drets i interessos de les persones físiques i jurídiques que consten en l'informe raonat, escau donar-ne accés a un resum anonimitzat, en què s'ometin totes les dades que es consideren innecessàries per a la finalitat del dret d'accés, especialment les dades de la persona denunciant i persones treballadores que esmenta l'informe, a més de les dades identificatives de l'empresa, d'acord amb el raonament exposat. - La resposta del SOC de data 03.03.2020 no és susceptible d'implicar cap perjudici per als interessos protegits per les limitacions previstes a la normativa de transparència, tot i que escaigui anonimitzar les dades personals que s'hi esmenten, així com les informacions que permetin identificar a la mercantil beneficiària de les subvencions, d'acord amb el raonament exposat en el punt anterior d'aquesta Resolució. - Finalment, en relació amb la documentació annexa a la resposta del SOC, de la qual es fa una explicació en la mateixa resposta, hi consten documents que no es consideren rellevants per a la finalitat del dret accés de la persona sol·licitant i que contenen dades personals innecessàries per a aquesta finalitat (com ara la sol·licitud de subvenció de l'empresa beneficiària); també hi consta altra informació que, d'acord amb la seva naturalesa, és informació objecte de publicitat activa d'acord amb l'art. 15 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre (Resolució d'atorgament de la subvenció de data 21.12.2015, justificació o retiment de comptes per part dels beneficiaris de la subvenció, etc.). No escau, doncs, lliurar aquesta documentació a la persona sol·licitant. - Finalment, l'accés efectiu a l'ofici de tramesa a la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya no és susceptible d'implicar cap perjudici per als interessos protegits per les esmentades limitacions perquè les actuacions endegades ja han finalitzat i del contingut de l'informe i de la resposta de l'ens destinatari no es desprèn que s'hagi de derivar cap dels procediments a què es refereixen els límits invocats en aquesta Resolució. Escau estimar parcialment, doncs, la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada en relació amb els documents esmentats en aquest punt, sens perjudici de protegir la informació a què s'ha fet esment així com la que contingui dades de caràcter personal que hagin de ser protegides d'acord amb la normativa d'aplicació. Així mateix, escau denegar l'accés a la integritat de l'informe raonat així com a la documentació annexa en la resposta del SOC per les raons que s'han especificat prèviament.

4.3.2 Transports Metropolitans de Barcelona (Gener 2020). Actuacions d'investigació núm. 042-24042019/059 (...) Un cop analitzada la informació sol·licitada i les previsions normatives d'aplicació, es conclou que l'accés no és susceptible d'implicar cap perjudici per als interessos protegits per les esmentades limitacions perquè les actuacions endegades ja han finalitzat i del contingut de l'informe i de la resposta de l'ens destinatari no es desprèn que s'hagi de derivar cap dels procediments a què es

refereixen els límits invocats en aquesta Resolució. A més a més, l'informe versa sobre una matèria (contractació pública) en relació amb la qual la normativa de transparència preveu expressament la seva publicitat activa mitjançant els portals de transparència. Tanmateix, i en aplicació de la normativa de protecció de dades personals s'han d'anonimitzar totes les dades personals que constin en la documentació i que siguin innecessàries per a la finalitat del dret d'accés. Escau estimar, doncs, la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada, sens perjudici de protegir la informació que contingui dades de caràcter personal que hagin de ser protegides d'acord amb la normativa d'aplicació.

4.3.3 Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat (Març 2020). Actuacions d'investigació núm. 121-21012015/097. Un cop analitzada la informació facilitada per la Direcció d'Investigacions en relació amb aquestes actuacions, es deriva que aquestes actuacions es van trametre en data 05.06.2020 a una altra autoritat competent. Atès que, en aquest moment, l'Oficina no té constància del seu arxivament, qualsevol informació que es pogués donar sobre aquestes actuacions podria causar perjudicis a la persona o entitat investigada i posar en perill l'eficàcia del procediment jurisdiccional o administratiu que s'hagi pogut iniciar com a conseqüència de les dites actuacions (art. 18 LOAC). En aquest cas, el coneixement o la divulgació de la informació podria comportar un perjudici per la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries, d'acord amb la previsió de l'art. 21.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, i de l'art. 69.3 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, en el sentit que la divulgació d'aquesta informació podria interferir una investigació en curs i comprometre el procediment que pugui estar en tramitació en aquest moment; tot això sens perjudici que, un cop es tingui coneixement de l'arxiu o de la finalització d'aquestes concretes actuacions, i atesa la temporalitat de l'aplicació de les limitacions previstes a la normativa de transparència, es pugui tornar a valorar-ne l'accés. A banda de l'aplicació de la limitació de l'art. 21.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, és també d'aplicació al dret d'accés a aquestes actuacions, el límit previst a l'art. 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, atès que es tracta de dades relatives a la presumpta comissió d'infraccions penals o administratives que no comporten l'amonestació pública de la persona infractora i no s'aporta a la sol·licitud el consentiment exprés i escrit de les persones titulars afectades per l'accés sol·licitat, d'acord amb la previsió de l'art. 70.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer.

4.3.4 Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (Juny 2020). Actuacions núm. 168-04112015/100. En relació amb l'informe raonat, la resposta de l'ens concernit i la comunicació posterior de l'ens, un cop analitzada la documentació sol·licitada i atès que el dret d'accés només pot ser limitat quan resulti aplicable alguna de les limitacions previstes per la normativa en matèria de transparència, es conclou que, en general, l'accés no és susceptible d'implicar cap perjudici als interessos protegits per les esmentades limitacions, perquè, d'una banda, les actuacions d'investigació endegades ja han finalitzat i no s'ha posat en coneixement de l'Oficina que se n'hagi de derivar cap dels procediments a què es refereixen els límits invocats en aquesta Resolució; i d'una altra, ja s'ha autoritzat l'accés a

aquests documents en altres procediments de sol·licitud d'accés a la informació pública. No obstant això, i en relació amb la documentació annexa de l'ens concernit en la seva resposta de 16.09.2022, cal excloure de l'accés dos documents que s'hi adjunten, pels motius que a continuació s'exposen: - Document núm. 1: Correspon a l'Acta de la Sessió núm. 63, de data 21 de novembre de 2006, del Consell Rector de l'Institut Cartogràfic de Catalunya. A la vista de les previsions de la normativa de procediment administratiu en relació amb les funcions dels membres dels òrgans col·legiats i específicament les dels secretari o la secretària en relació amb les actes de les sessions i l'accés al seu contingut, cal entendre que no correspon a l'Oficina traslladar la integritat literal de la part corresponent de l'acta d'aquesta sessió; d'altra banda, el resum dels acords adoptats en les sessions de l'òrgan col·legiat, es pot trobar a la memòria de l'Ens de l'any 2006, al següent enllaç: [memoria_2006.pdf](#) (pàg. 17). - Document número 3: Correspon a l'escriptura de compravenda d'accions d'una mercantil emesa per un notari. Aquest document no s'encabeix en el concepte legal d'informació pública en els termes de l'art. 2 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre i per tant no escau donar-ne accés. Atès això, escau estimar parcialment la sol·licitud d'accés a la documentació esmentada en aquest apartat, sens perjudici de les limitacions a què s'acaba de fer esment per a la documentació annexa a la resposta de l'ens concernit. Escau també anonimitzar, amb caràcter previ a l'accés, les dades personals que s'haguessin de protegir d'acord amb la normativa vigent de protecció de dades i altra normativa general d'aplicació i que, en definitiva, totes aquelles dades no siguin necessàries per donar compliment a la finalitat del dret d'accés de la persona sol·licitant.

4.3.5 Universitat Autònoma de Barcelona (Juliol 2020). Actuacions d'investigació núm. 037-13032019/020 Aquestes actuacions tenen per objecte la investigació d'una presumpta infracció disciplinària per part d'una persona adscrita a la Universitat i estan relacionades amb el règim d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques. Atès això escau denegar en aquest punt la sol·licitud per aplicació de la limitació absoluta prevista a l'art. 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. Cal afegir a les consideracions anteriors que en aquest punt la sol·licitud es projecta sobre l'accés a dades personals que la normativa d'aplicació considera com a dades qualificades o especialment protegides i no s'aporta el consentiment exprés de la persona concernida per les actuacions, d'acord amb el que estableix l'art. 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre i els articles concordants del Decret 8/2021, de 9 de febrer (70.1).

4.3.6 Hospital Clínic de Barcelona (Desembre 2020). Actuacions d'investigació núm. 100-12112014/128. Un cop analitzada la informació sol·licitada, es determina que per tal de conjugar el dret d'accés a la informació pública reforçat de la persona sol·licitant -atesa la seva condició de periodista-, amb la necessària preservació de la confidencialitat de les actuacions de l'Oficina d'acord amb la normativa aplicable, a més de la necessitat de vetllar pels drets constitucionalment protegits de la persona a què es refereixen les actuacions, cal estimar parcialment la sol·licitud d'accés en aquest punt; així doncs, ponderats tots els béns jurídics esmentats es conclou que, per tal de

conjuguar els drets prèviament esmentats i que el dret d'accés tingui la mínima ingerència en el dret de protecció de dades de la persona afectada per les actuacions, escau donar accés a un resum anonimitzat de l'objecte de l'informe raonat esmentat, tot garantint que la persona afectada no pugui ser identificada directament o indirecta. Cinquena. Protecció de dades personals Atesa la naturalesa de la documentació sol·licitada i de les consideracions que s'exposen en aquesta Resolució, la persona sol·licitant haurà de tenir en compte que d'acord amb l'art. 15.5 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, la persona a qui se li dona accés a la informació pública esdevé responsable dels tractaments posteriors de les dades personals que s'hi puguin contenir, i que es troben sotmeses als principis i a les garanties establerts a la normativa d'aplicació, específicament d'acord amb la normativa de protecció de dades personals. Per tot això, Resolc: 1. Estimar parcialment la sol·licitud d'accés a la informació pública formulada en el sentit de lliurar la informació de les actuacions d'investigació sobre la qual s'ha determinat l'accés en els fonaments jurídics d'aquesta Resolució, i denegar l'accés a la resta d'informació objecte de la sol·licitud”.

4. La Reclamació presentada el 27 de juliol de 2022 fa les consideracions següents: “En relació a les actuacions concretes, manifestar el següent: 1. Accés a les actuacions relatives al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (Gener 2020) Segons la resolució de l'OAC, l'informe raonat sobre el qual se sol·licita el dret d'accés a la informació pública conté informacions relatives a una mercantil, perceptora de subvencions públiques, a què se li atribuirien, d'una banda, un presumpte ús i destinació irregular de fons públics i, de l'altra, aspectes de naturalesa jurídica en matèria laboral. L'OAC conclou que, tenint en compte que la finalitat del dret d'accés seria la seva eventual difusió del nom de la societat, que el seu accés efectiu podria causar un perjudici en els interessos econòmics i comercials i en altres aspectes de la reputació de l'empresa beneficiària de les subvencions. Per tant, es facilita una sèrie d'informació anonimitzada (en diversos documents que s'adjunten en el present recurs) en què s'evita facilitar tant el nom de la mercantil investigada i part de les actuacions requerides. En aquest sentit, cal recordar que tot el que fa referència al dret d'accés i a la informació pública sobre subvencions està especialment regulat en la Llei 19/2014 de Transparència i Accés a la Informació pública. En concret, s'estableix que la convocatòria i atorgament de subvencions per part de les institucions haurà d'estar inclòs dins del requeriments de publicitat activa, i en el seu article 15 regula específicament la transparència en l'àmbit subvencional. Per aquest sentit, és una visió restrictiva el fet d'anonimitzar el nom d'una mercantil que ha rebut, segons es desprèn de la informació parcialment sol·licitada, significatius ajuts del SOC en el marc de la convocatòria de projectes Singulars. Resulta també contradictòria la resolució restrictiva de l'OAC, en el sentit que limita l'accés tot i que, segons diu, de les informacions obtingudes per part de l'Oficina, “no semblaria que s'hagi determinat, finalment, una responsabilitat infractora de la mercantil”. Cal dir

que aquest periodista considera que la informació hauria de ser facilitada encara amb més motiu si s'haguessin determinats responsabilitats infractores, perquè la difusió de les mateixes seria fidel a l'objectiu últim de la llei 19/2014, ja que serviria d'exemple per evitar que fets similars poguessin reproduir-se en el futur. Un fet que no deixa de ser una de les tasques fonamentals del periodisme en la seva funció fiscalitzadora. Però tanmateix, des del punt de vista de l'OAC, si no hi ha infracció, no hi hauria d'haver, en teoria, el suposat dany reputacional que l'OAC afirma que podria existir en cas de difondre's el nom de la societat.

2. Accés a les actuacions relatives a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat (Març 2020). L'OAC denega l'accés a la totalitat de la investigació amb l'argument que les actuacions es van trametre en data 05.06.2020 a una altra autoritat competent (que no especifica). L'OAC afirma que "en aquest moment, l'Oficina no té constància del seu arxivament," i "qualsevol informació que es pogués donar sobre aquestes actuacions podria causar perjudicis a la persona o entitat investigada i posar en perill l'eficàcia del procediment jurisdiccional o administratiu que s'hagi pogut iniciar". En aquest sentit, ens trobem de nou davant d'una restricció excessiva del dret d'accés de caràcter preventiu. No s'especifica en la resolució a quina autoritat competent van ser derivades les actuacions, per tant, no es pot determinar per part d'aquest demandant si es tracta de la Fiscalia o d'un altre ens. Al mateix temps, l'OAC afirma que no té constància del seu arxivament, però el fet de no tenir-ne constància no té perquè voler dir que no s'hagi produït. És a dir: del redactat de la resposta es podria deduir que s'està denegant l'accés a unes actuacions que l'autoritat competent (fos quina fos) podria haver arxivat, encara que això no li consti a l'OAC. En aquest sentit, no està de menys esmentar que en altres ocasions mitjans de comunicació han publicat informacions a partir d'informes elaborats per l'Oficina Antifrau sobre ATL que han estat derivats a la Fiscalia. És el cas, per exemple, d'aquest article del diari El Mundo de 2016: <https://www.elmundo.es/cataluna/2016/02/09/56ba5421268e3ed7708b45f9.html>. El reclamant desconeix quina via ser la via d'accés d'aquest mitjà a la informació elaborada per Antifrau, que en aquell moment es trobava, com pot ser el cas també de la present reclamació, en mans de la Fiscalia. Però en tot cas, resulta contradictori amb el sentit últim de la Llei de Transparència el fet que pugui limitar-se una petició de dret d'accés a la informació pública i, en canvi, hi hagi qui pugui accedir a la mateixa informació i difondre-la per altres vies no reglades.

3. Accés a les actuacions sobre la Universitat Autònoma de Barcelona (Juliol 2020). En la seva memòria de 2020, Antifrau explica que aquestes actuacions gira entorn de l'eventual tracte de favor de la UAB a un professor del centre relacionat amb el règim d'incompatibilitats, que no s'hauria aplicat degudament. L'OAC denega la sol·licitud a partir de l'article 23 de la llei 19/2014, en considerar que "la sol·licitud es projecta sobre l'accés a dades personals que la normativa d'aplicació considera com a dades qualificades o especialment protegides i no s'aporta el consentiment exprés de la persona concernida per les actuacions". En aquest sentit, de nou ens trobem davant d'una interpretació restrictiva de la normativa, doncs no queda clar quines dades especialment

protegides estaríem parlant. L'article 23 de la llei esmenta com a motiu de denegació si la sol·licitud inclou l'accés a dades personals especialment protegides com ara "les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat 36 que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud". Per la referència al consentiment exprés es podria entendre que en el marc de la investigació es va detectar algun tipus d'infracció, però difícilment podrà aquest periodista obtenir el consentiment exprés de l'afectat si no sap el nom del mateix i no pot contactar-hi. Tampoc sap aquest reclamant si Antifrau s'ha posat en contacte o no amb la persona suposadament afectada per sol·licitar aquest consentiment. I més enllà d'això, resulta de nou un criteri limitador del dret a la informació vetar l'accés total a les actuacions, que podrien facilitar-se si calgués de forma anonimitzada.

4. Accés a les actuacions sobre l'Hospital Clínic de Barcelona (Desembre 2020). Aquestes actuacions, segons recull la Memòria d'Antifrau de 2021, tenen per objecte l'anàlisi de la participació d'un responsable del centre hospitalari en la signatura d'un conveni marc de col·laboració i aliança estratègica amb una mercantil, i en particular un eventual tracte de favor que aquest càrrec podria haver dispensat a la mercantil, a la qual es va incorporar just després de cessar dels càrrecs de l'hospital. Un cop analitzada la informació sol·licitada, Antifrau decideix donar accés a un resum anonimitzat (que a data d'avui encara no ha estat tramès al reclamant per part de l'OAC) que haurà de garantir que la persona afectada no pugui ser identificada directament o indirecta. Cal tenir en compte que, segons l'OAC, les actuacions van finalitzar amb una resolució d'arxivament atès que la possible infracció denunciada ja havia prescrist en el moment en què en va tenir coneixement l'Oficina. En aquest sentit, cal dir que es tracta d'unes actuacions arxivades, i que per tant, la seva difusió completa no hauria d'estar limitada pel teòric dany que l'OAC cregui que això pugui produir a la persona o mercantils afectades. Així mateix, cal tenir en compte que estem parlant d'un cas que fa referència a contractació pública, un aspecte que la llei 19/2014 regula amb especial atenció i inclou dins l'àmbit de la publicitat activa. Per tant, a més del nom de la persona investigada, hauria de ser accessible com a mínim el nom de la societat receptora de dits contractes per part de l'Hospital Clínic. Cal recordar també que estem parlant de les actuacions d'un alt càrrec directiu, una responsabilitat que hauria de ser objecte d'especial fiscalització tant a nivell periodístic com per part de l'administració pública. En aquest sentit, cal reiterar que aquest periodista considera que la informació hauria de ser facilitada encara amb més motiu si s'haguessin determinats responsabilitats infractores, perquè la difusió de les mateixes seria fidel a l'objectiu últim de la llei 19/2014, ja que serviria d'exemple per evitar que fets similars poguessin reproduir-se en el futur. És per això que sol·licito a la GAIP que estimi la reclamació formulada i resolgui que tinc dret a accedir a la informació sol·licitada íntegrament".

5. El 28 de juliol de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
6. El 28 de juliol de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'OAC i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 12 d'agost de 2022 la GAIP rep l'informe de l'OAC, que exposa els fonaments de dret següents: "Primer. En relació amb la informació sol·licitada per la persona reclamant. Específicament, la persona sol·licitant demanava accedir a informes raonats emesos als ens concernits en el marc d'actuacions d'investigació així com qualsevol resposta, informe, actuació dels ens afectats per aquestes actuacions i també se sol·licitava qualsevol resolució d'arxivament en relació amb aquestes actuacions. D'acord amb la documentació facilitada en el marc de la sol·licitud d'accés a la informació pública núm. 13/2022, l'objecte de la reclamació presentada davant la GAIP és en relació amb les següents (4) actuacions: - Actuacions relatives al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (Gener 2020) referenciades amb el núm. 050-25042014-149. - Ens abastament d'Aigua Ter-Llobregat (Març 2020) referenciades amb el núm.121-21012015/097. - Universitat Autònoma de Barcelona (Juliol 2020) referenciades amb el núm. 037-13032019/020. - Hospital Clínic de Barcelona (Desembre 2020) referenciades amb el núm. 100- 12112014/128. Segon. Limitacions aplicades a la Resolució impugnada. I. Reserva màxima en la tramitació de les actuacions d'investigació de l'Oficina i deure de secret dels seus membres. D'acord amb l'article 18 respecte de la confidencialitat de les investigacions i accés al procediment, l'apartat primer estableix que «Les actuacions de l'Oficina Antifrau de Catalunya s'han de portar a terme i han d'ésser tramitades assegurant en tot cas la reserva màxima per evitar perjudicis a la persona o a l'entitat investigades i com salvaguarda de l'eficàcia del procediment jurisdiccional o administratiu que es pugui iniciar a conseqüència de dites actuacions.» (...) Alhora, la Llei 14/2008, del 5 de novembre, en el seu article 19.1 estableix que les dades obtingudes com a conseqüència de les potestats d'investigació i inspecció que la llei li atribueix, especialment les de caràcter personal, tenen la protecció de confidencialitat establerta per la legislació vigent. L'art. 19.2 estableix que l'Oficina Antifrau no pot

divulgar les dades a què fa referència l'apartat 1 ni posar-les en coneixement d'altres persones o institucions que no siguin les que, d'acord amb les disposicions vigents, poden conèixer-les per raó de llurs funcions, i tampoc no pot utilitzar aquestes dades amb finalitats diferents de les de la lluita contra la corrupció i contra qualsevol altra activitat il·legal connexa. També l'article 23 de la LOAC en relació amb el contingut de la Memòria determina que no s'hi ha d'incloure les dades personals que permetin la identificació de les persones afectades fins que no hi recaigui una sanció penal o administrativa ferma. Per la seva banda, l'art. 22 de les Normes d'actuació i de règim interior de l'Oficina Antifrau estableix que totes les actuacions d'avaluació prèvia i investigació s'han de regir pels criteris de celeritat, economia, simplicitat, eficàcia i discreció màxima i l'art. 23 regula el secret de les actuacions. Per tant, el dret d'accés a les investigacions dutes a terme per l'OAC no es pot predicar de manera absoluta i s'han de tenir en compte també les limitacions previstes per la normativa específica. En relació amb les concretes actuacions objecte de la Reclamació, seguidament es desenvolupen les limitacions aplicades en la Resolució que s'impugna davant la GAIP així com la justificació raonada de la seva aplicació. 1. Accés a les actuacions relatives al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (Gener 2020) referenciades amb el núm. 050-25042014-149. En el marc d'aquestes concretes actuacions, l'informe raonat sobre el qual se sol·licita el dret d'accés a la informació pública conté informacions relatives a una mercantil, perceptora de subvencions públiques, a què se li atribuirien, d'una banda, un presumpte ús i destinació irregular de fons públics i, de l'altra, aspectes relatius a les contractacions del personal de l'empresa beneficiària de les subvencions, que d'acord amb la seva naturalesa jurídica, podrien emmarcar-se en l'àmbit laboral, i que per tant, no entrarien dins l'àmbit competencial de l'Oficina Antifrau. D'acord amb la Resolució d'estimació parcial de la sol·licitud d'accés d'11.07.2022, l'accés a aquestes actuacions, i més concretament, l'accés a la denominació social de l'empresa perceptora de subvencions, podria causar un perjudici en els interessos econòmics i comercials i en altres aspectes de l'empresa beneficiària de les subvencions. En la seva reclamació, la persona sol·licitant al·lega que l'art. 15 de la Llei 19/2014 regula específicament la transparència en l'àmbit subvencional. Si bé és cert que determinada informació relativa a les subvencions i els ajuts públics ha de fer-se pública en aplicació del principi de transparència d'acord amb l'art. 15 de la Llei 19/2014 i l'art. 45 del Decret 8/2021, no ens trobem en aquest cas en el supòsit que contempla la normativa de transparència, sinó davant unes actuacions d'investigació de l'OAC que s'han de regir d'acord amb els principis d'actuació

previstos a la normativa específica de l'Oficina, i entre d'altres, el principi de confidencialitat esmentat prèviament i el principi de discreció màxima (art. 22 NARI). En una recent sentència dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 30.09.2021 (Sentència núm. 3888/2021) -que ha estat objecte de recurs de cassació davant el Tribunal Suprem i admesa per Interlocutòria d'11.05.2022 (R. de cassació núm. 1200/2022)- es determinava respecte d'una fundació sobre la qual es volia accedir a la seva denonimació el següent: "no cabe desvelar su identidad como sancionada, como límite normativo de rango legal a los derechos de transparencia y acceso a la información pública a que se contraen las reiteradas Ley 19/13 y LP 19/2014." Per la seva banda, la STSJC de 06.05.2022, en el cas de la divulgació de les identitats de residències que havien estat sancionades, establia al seu FJ 3r. el següent: "no hi ha dubte que en aquest cas la divulgació de la informació de les residències sancionades suposa un perjudici en la seva reputació que es projecta en la seva competitivitat i, a l'ensem, en els ingressos econòmics de l'establiment". Així, la sentència determina que la informació sobre les sancions té una especial repercussió en la imatge i reputació de les persones jurídiques sancionades, el que es projecta en la seva competitivitat en el mercat i, en definitiva, en el seu resultat empresarial. En el marc d'aquestes actuacions de l'OAC, si bé aquesta específica empresa beneficiària d'unes subvencions públiques no va ser sancionada com a conseqüència de les actuacions d'investigació, és raonable inferir que la publicació en qualsevol digital del fet d'haver estat objecte d'investigació per part de l'Oficina i que se li hagin atribuït, amb caràcter presumptiu, determinades conductes irregulars, podria perjudicar efectivament la imatge de la mercantil investigada, i segurament amb més motiu que les entitats que han estat sancionades, aquestes informacions són mereixedores de protecció. De fet, l'art. 18 de la LOAC esmentat, ja presumeix aquest dany potencial i reputacional que poden implicar les actuacions de l'OAC quan determina la reserva màxima en la tramitació de les actuacions per evitar perjudicis a la persona o l'entitat investigades. I és que la mera tramitació d'una actuació en què resulti implicada qualsevol persona, física o jurídica, ja comporta un perjudici que exigeix aquesta reserva màxima, per tal d'evitar que aquestes actuacions es facin públiques i puguin perjudicar aquestes persones implicades o concernides per les actuacions. En aquest mateix sentit també es pronunciava l'Autoritat Catalana de Protecció de dades (APDCAT) en el seu Dictamen CNS 42/2020 a què es fa esment més endavant en aquest informe. Així també l'art. 23 de la LOAC no permet la inclusió de dades personals a la Memòria anual de l'Oficina fins que no hi recaigui una sanció penal o administrativa ferma. Així doncs, el legislador

català ja ha dut a terme una ponderació dels drets i interessos en joc de les persones afectades per les actuacions de l'OAC i l'eventual impacte que la publicació d'aquestes dades a la Memòria anual de l'Oficina pot tenir en la seva esfera privada i ha determinat que no es poden fer públiques fins la fermesa de la sanció penal o administrativa que escaigui. Així mateix, tenint en compte que aquestes actuacions no han tingut conseqüències de naturalesa sancionadora, en l'exercici de ponderació, s'ha considerat que el dany potencial que causaria la seva publicació en un mitjà de comunicació no era proporcional als interessos de divulgació pública de la persona sol·licitant. A tot això, cal afegir també que la mercantil objecte de les actuacions d'investigació va iniciar un procediment penal per injúries i calúmnies a les persones treballadores que havien denunciat davant l'OAC, informacions que també han estat ocultades de la informació finalment lliurada a la persona sol·licitant. No es pot doncs compartir l'opinió de la persona reclamant en el sentit que "la informació hauria de ser facilitada encara amb més motiu si s'haguessin determinat responsabilitats infractores". Així, la STSJC de 06.05.2022 ha establert el següent: "la informació sobre les sancions té una especial repercussió sobre la imatge i la reputació de les persones sancionades, el que es projecta en la seva competitivitat en el mercat i, en definitiva, en el resultat empresarial. [...] Precisament per això la normativa ha mantingut tradicionalment un principi de reserva en allò que es refereix a la informació relativa a la identitats dels sancionats [...] També és significatiu en aquest sentit que la publicitat de les sancions estigui considerada alhora com una decisió addicional a prendre per l'òrgan sancionador segons la situació –[...]–; àdhuc com una sanció accessòria en el cas de l'ordenament de defensa dels usuaris i consumidors que és un aspecte a considerar també a l'hora de valorar els interessos públics i privats concurrents- [...] En fi, la mateixa normativa de transparència valora la informació sobre les sancions com una informació especialment crítica en el cas de les persones físiques...[...]" A banda d'aquestes informacions, a l'informe raonat hi consten altres dades que no han estat facilitades d'acord amb la normativa d'aplicació, com ara signatures manuscrites, dades d'un procediment judicial, dades de les persones denunciants i dades de les persones treballadores de la mercantil objecte d'investigació sobre les quals la persona reclamant no n'ha impugnat la seva ocultació. 2. Accés a les actuacions relatives a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat (actuacions d'investigació núm. 121-21012015/097). Un cop l'OAC va analitzar aquestes actuacions que tenien per objecte determinats contractes de serveis, d'acord amb les informacions facilitades per la Direcció d'Investigacions de l'Oficina, en data 05.06.2020, les actuacions es van trametre al Ministeri Fiscal

per fets que podrien ser constitutius de delictes i que es van constatar des de l'Oficina. En la Resolució estimatòria parcial, l'Oficina no indicava a quina autoritat concreta s'havien tramès, atès que facilitar aquesta informació implica que l'OAC ha observat indicis que, en el marc de les seves actuacions d'examen i investigació, han tingut lloc conductes o fets presumiblement delictius, fet pel qual es comunica de manera immediata al Ministeri Fiscal o a l'autoritat judicial (art. 21.2 LOAC). En aquests moments, l'Oficina no té constància de l'arxivament d'aquestes actuacions per part del Ministeri Fiscal i d'acord amb això, l'OAC va aplicar la previsió de l'art. 18 LOAC i les limitacions previstes per l'art. 21.1 b) en relació amb l'art. 69.3 del Decret 8/2021 i també l'aplicació del límit previst a l'art. 23 de la Llei 19/2014. A banda d'haver estat objecte de tramesa al Ministeri Fiscal, la persona denunciant afirmava en el seu escrit de denúncia que donava trasllat d'aquesta també a la Fiscalia de Delictes Econòmics i a l'Oficina Europea de Lluita contra el Fraude de la Comissió Europea (OLAF), i a més, proporcionava informació en relació amb un procediment penal que estaria en curs i que estaria relacionat amb aquestes mateixes actuacions, fet pel qual l'Oficina ha determinat que seria de total aplicació la limitació de l'art. 23 de la Llei 19/2014. A més a més, d'acord amb les manifestacions de la persona denunciant en la seva denúncia, un dels subjectes inclosos en la investigació de l'Oficina coincidia amb uns dels subjectes investigats en unes diligències prèvies que s'estarien duent a terme en el Jutjat d'Instrucció núm. 8 de Barcelona. Per tot això, i amb la finalitat de preservar la investigació que es podés estar duent a terme per altres autoritats, es van aplicar les limitacions previstes a normativa de transparència, sens perjudici que, un cop es tingui coneixement de l'arxiu o de la finalització d'aquestes concretes actuacions, i atesa la temporalitat de l'aplicació de les limitacions previstes a la normativa de transparència, es pugui tornar a valorar-ne l'accés. Finalment, i en relació amb l'enllaç de la notícia que adjunta el reclamant en el seu escrit, al·legant que "hi hagi [persones] que puguin accedir a la mateixa informació i difondre-la per altres vies no reglades", cal assenyalar que, a banda que la normativa protegeix especialment les fonts periodístiques, l'Oficina adreça requeriments, informes raonats, recomanacions raonades, etc. a diverses autoritats, moment en què la responsabilitat en el tractament de les informacions es transfereix a les autoritats destinatàries d'aquestes actuacions (ens locals, administracions, autoritats competents per incoar procediments sancionadors, etc.). 3. Accés a les actuacions sobre la Universitat Autònoma de Barcelona (actuacions d'investigació núm. 037-13032019/020). En relació amb aquestes actuacions d'investigació, que tenen per objecte la investigació d'una presumpta

infracció disciplinària per part d'una persona adscrita a la Universitat, relacionades amb un incompliment del règim d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, cal assenyalar el següent: - En data 23.07.2020 es va trametre a la Universitat Autònoma de Barcelona una comunicació en relació amb una presumpta infracció disciplinària comesa per una persona catedràtica de la Universitat i relacionada amb el règim d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions. - En base a un recordatori posterior (4.03.2021) de l'OAC en relació amb aquestes actuacions, en data 21.04.2021, la UAB comunica a l'OAC que en base a la comunicació de 22.07.2020 es va procedir a realitzar les comprovacions pertinents i es va tractar l'assumpte amb la persona afectada, la qual va demanar passar a situació d'excedència voluntària per interès particular. - En data 05.05.2021, el director de l'Oficina adreça un ofici a la UAB en què sol·licita "que ens informeu si com a resultat de les mateixes [...] ha iniciat cap procediment disciplinari a la persona concernida, tal i com us sol·licitàvem en l'informe raonat de 22 de juliol". En un ofici de data 28.06.2021, la Universitat respon que la infracció disciplinària no prescriuria fins al 3 de juliol de 2022, i que la situació d'excedència voluntària en què es trobaria aquesta persona impediria que se li pogués obrir un expedient disciplinari atès que no es trobaria en situació de servei actiu i no estaria subjecte als deures i responsabilitats derivats de la seva condició de funcionari. Per tot això, i atès que en aquest moment encara es podria haver iniciat un procediment disciplinari per part de la UAB, (i per tant el nom i cognoms del catedràtic universitari en qüestió tindria la consideració de dada personal especialment protegida d'acord amb l'art. 23 Llei 19/2014), escau aplicar aquesta limitació, que d'acord amb la normativa de transparència escau aplicar sense necessitat de dur a terme una ponderació dels drets i interessos en joc, per la naturalesa especialment sensible dels béns jurídics que es protegeixen. D'altra banda, es dona la circumstància que les universitats públiques també serien subjectes obligats per la Llei de transparència i, en aquest supòsit, és possible que atès el contingut de les comunicacions dutes a terme entre l'OAC i la Universitat en el marc d'aquestes concretes actuacions, la UAB es trobi en una millor situació per facilitar la informació a què té interès a accedir la persona reclamant.

4. Accés a les actuacions sobre l'Hospital Clínic de Barcelona. Aquestes actuacions, tal com s'especifica en la Memòria de l'Oficina i en la Resolució estimatòria parcial d'11.07.2022, tenen per objecte l'anàlisi de la participació d'un responsable del centre hospitalari en la signatura d'un conveni marc de col·laboració i aliança estratègica amb una mercantil, i en particular un eventual

tracte de favor que aquest càrrec podria haver dispensat a la mercantil, a la qual es va incorporar just després de cessar dels càrrecs de l'hospital. Les actuacions van finalitzar amb una Resolució d'arxivament atès que la possible infracció denunciada ja havia prescrit en el moment en què va tenir coneixement l'Oficina dels fets; en la Resolució d'arxivament es determinava donar trasllat a la Direcció de Prevenció de l'Oficina perquè es van detectar febleses en la gestió de les incompatibilitats i els conflictes d'interès. En el seu Dictamen CNS 42/2020, l'APDCAT indicava, en relació amb la naturalesa de les actuacions d'investigació que duu a terme l'Oficina i des del punt de vista de l'impacte que aquestes actuacions poden tenir en l'esfera privada de les persones que "la informació que poden incloure aquest tipus 'expedients pot tenir unes fortes implicacions per la vida de les persones afectades. A banda de la naturalesa d'aquest tipus d'informació, i les conseqüències que pot tenir la seva divulgació des del punt de vista de la vida privada o la imatge social i professional de les persones afectades, cal tenir en compte, a més que es tracta d'informació que en aquesta fase pot no estar suficientment contrastada (en aquesta fase encara no s'ha tramitat el procediment judicial o administratiu per exigir responsabilitats) i també és possible que s'estiguin duent a terme o s'hagin de dur a terme investigacions [...] per l'organisme competent". A més a més, en aquestes fases inicials de les actuacions és possible que les persones implicades siguin més nombroses que les que finalment seran les concernides quan concloguin les actuacions d'investigació ("vinculació expansiva de la investigació"), fet que implica que les actuacions d'anàlisi prèvia de la versemblança i els estadis inicials de les actuacions d'investigació afectin generalment a un nombre més elevat de persones que, amb caràcter presumptiu, han tingut una implicació directa o indirecta en els fets objecte d'investigació que les que finalment ho són de manera efectiva en finalitzar la investigació; a aquestes últimes persones, d'acord amb l'art. 18.3 LOAC, se'ls ha d'informar immediatament de les actuacions que es duen a terme llevat dels casos que exigeixin el manteniment d'un secret absolut en benefici de la mateixa inspecció.

II. Val a dir que a la persona concernida per aquestes concretes actuacions no se li va fer aquest tràmit d'audiència previst a la Llei de l'Oficina perquè l'actuació va finalitzar amb el seu arxivament i la infracció denunciada ja havia prescrit en el moment en què es va rebre la denúncia i, en definitiva, es va concloure que no s'havia produït un incompliment de la normativa d'incompatibilitats catalana.

III. En aquest sentit, i per tal de conjugar tant el dret d'accés reforçat de la persona sol·licitant (per la seva condició de periodista) i la protecció d'altres interessos i béns jurídics previstos a la normativa de transparència, es va determinar donar

accés a un resum anonimitzat de l'objecte de les actuacions, que va ser lliurat a la persona reclamant en data 29.07.2022 (posteriorment a què la persona reclamant presentés la seva reclamació a la GAIP). Aquesta solució (publicació de resum anonimitzat) va ser també proposada per l'APDCAT en el seu Dictamen en relació amb la consulta per un ajuntament sobre la publicació, a efectes de transparència, d'un informe raonat de l'Oficina Antifrau de Catalunya que l'afecta (CNS 12/2022). (...) IV. A parer de l'Oficina, si és necessari anonimitzar amb caràcter previ a la seva publicació (o difusió) les dades personals de les persones afectades per les actuacions, amb més raó és necessari preservar aquesta identitat quan les actuacions han estat finalment arxivades, independentment del fet, com al·lega la persona reclamant, que les actuacions tinguin per objecte “un alt càrrec directiu, una responsabilitat que hauria de ser objecte d'especial fiscalització tant a nivell periodístic com per part de l'administració pública”. Si bé és cert que els alts càrrecs estan sotmesos a exigències normatives més estrictes que la resta de servidors públics (incompatibilitats, publicació d'agendes, etc.) això no implica que el seu dret a l'honor o el seu dret a la protecció de dades personals no s'hagin de tenir en compte en el marc de la ponderació dels interessos en joc en la tramitació de les sol·licituds d'accés a la informació pública en el marc d'unes actuacions d'investigació de l'Oficina; més quan, finalment, d'aquestes actuacions no se n'hauria derivat cap procediment sancionador o la comprovació d'un incompliment normatiu (...).”

8. El 13 de setembre de 2022 la GAIP fa la següent comunicació a la persona reclamant: “En relació amb la Reclamació 692/2022 us fem arribar l'informe que ha emès l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC) el qual recull que “per tal de conjugar tant el dret d'accés reforçat de la persona sol·licitant (per la seva condició de periodista) i la protecció d'altres interessos i béns jurídics previstos a la normativa de transparència, es va determinar donar accés a un resum anonimitzat de l'objecte de les actuacions, que va ser lliurat a la persona reclamant en data 29.07.2022 (posteriorment a què la persona reclamant presentés la seva reclamació a la GAIP). Aquesta solució (publicació de resum anonimitzat) va ser també proposada per l'APDCAT en el seu Dictamen en relació amb la consulta per un ajuntament sobre la publicació, a efectes de transparència, d'un informe raonat de l'Oficina Antifrau de Catalunya que l'afecta (CNS 12/2022)”. No consta a la GAIP que ens hagueu informat d'aquest resum anonimitzat, ni que hagueu posat de manifest a la Comissió fins a quin punt considera que aquest resum pot donar satisfacció, almenys en part, a les seves pretensions. Per tant, us demanem que ens traslladeu còpia del resum anonimitzat que us va notificar l'OAC el passat 29 de juliol, tot posant de

manifest fins a quin punt aquest document satisfà, en tot o en part, les pretensions de la vostra Reclamació”.

9. El 28 de setembre de 2022 la GAIP rep les següents al·legacions de la persona reclamant: “En data 14 de setembre vaig rebre comunicació de la GAIP en relació a la reclamació 692/2022, sobre diverses informacions sol·licitades a l'Oficina Antifrau de Catalunya. En la comunicació em preguntàveu sobre el resum anonimitzat que Antifrau m'hauria fet arribar en data 29/07, amb posterioritat a aquesta reclamació. En efecte, com ja esmento en la reclamació que vaig presentar, Antifrau ha anat facilitant la informació de forma esglaonada, i en el moment de presentar la reclamació a la GAIP, en data 28 de juliol, mancava encara que em fes arribar el resum anonimitzat d'un dels expedients (actuacions sobre l'Hospital Clínic de Barcelona). Cal tenir en compte que la resolució inicial d'estimació parcial d'Antifrau va ser realitzada l'11 de juliol, de manera que el límit de presentació de recurs a la GAIP acabava en període vacacional, i per aquest motiu vaig presentar recurs la darrera setmana de juliol encara que no havia rebut la totalitat de la informació. En tot cas, el resum anonimitzat, que adjunto en aquest correu, no fa sinó reafirmar el fons de la reclamació, doncs com ja dic en la mateixa, la no identificació de l'alt càrrec responsable de les suposades irregularitats detectades per Antifrau (que van ser arxivades perquè els fets havien prescrit) dificulta en la seva totalitat la tasca periodística i no pot entendre's en cap cas com un dret d'accés reforçat. Cal recordar també que estem parlant de les actuacions d'un alt càrrec directiu, una responsabilitat que hauria de ser objecte d'especial fiscalització tant a nivell periodístic com per part de l'administració pública. Per aquest motiu, em reafirmo en tot el que vaig expressar en la meva reclamació inicial i sol·licito que la GAIP analitzi els fets i determini si es pot accedir o no a la informació que Antifrau ha limitat”.
10. El 4 d'octubre de 2022 la GAIP demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) l'informe previst per l'article 42.8 LTAIPBG i comunica a les parts l'ampliació corresponent del termini per resoldre.
11. L'11 d'octubre de 2022 la GAIP demana a l'OAC poder consultar els expedients objecte de la sol·licitud, amb el compromís de mantenir-ne la confidencialitat.
12. El 19 d'octubre de 2022 l'OAC demana a la GAIP que concreti si vol tenir accés als sis expedients sol·licitats o a la documentació reclamada, és a dir: documents determinats de quatre expedients.
13. El 24 d'octubre de 2022 la GAIP indica a l'OAC que únicament vol consultar la informació reclamada.
14. El 3 de novembre de 2022 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou: “La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés de la persona reclamant a la informació relativa a les

persones jurídiques que pugui estar afectada entre la documentació que se sol·licita. Tampoc impedeix l'accés a la informació relativa als empleats públics que haguessin intervingut en els diferents procediments investigats, i que no hagin participat en les presumptes conductes irregulars, llevat que concorri alguna circumstància excepcional. Ara bé, d'acord amb els fonaments que han estat exposats, respecte a la informació relativa a les persones presumptament responsables (actuacions relatives a la Universitat Autònoma de Barcelona (juliol de 2020); l'Hospital Clínic de Barcelona (desembre de 2020) i l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat (març de 2020) així com a les persones treballadores de la societat mercantil (actuacions relatives al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (gener de 2020)), l'accés s'ha de facilitar a través d'un resum de les actuacions practicades, de manera que no siguin identificables les persones físiques afectades. L'accés a la informació relativa a les persones denunciants també s'hauria de fer de manera anonimitzada". Les conclusions es fonamenten en les següents consideracions: "Amb caràcter previ a l'anàlisi de la possibilitat d'accedir a les diferents actuacions d'investigació de l'OAC, cal fer menció a dues categories de persones afectades per la sol·licitud d'accés coincidents en tots els casos. Fem referència, per una banda, als empleats públics les dades dels quals apareguin a la documentació sol·licitada arran de l'exercici de la seva intervenció en la tramitació dels diferents expedients i, per altra banda, a la identificació de les persones denunciants. L'accés a les dades dels empleats públics, les quals estiguin afectades per la sol·licitud d'accés amb motiu de l'exercici de les seves funcions, s'ha d'analitzar des del punt de vista del que preveu l'article 24.1 de l'LTC, és a dir, "S'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits". A aquest efecte, cal tenir en compte l'article 70.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (RLTC) el qual preveu el següent: (...) Així, en el supòsit que entre la documentació afectada per la sol·licitud hi constin dades identificatives (nom i cognoms i càrrec) dels empleats públics que han intervingut en exercici de les seves funcions en el marc de les actuacions d'inspecció de l'OAC, o bé, dades identificatives dels empleats públics dels ens concernits que haguessin intervingut en els diferents procediments que s'investiguen, sempre que les seves actuacions no estiguin relacionades directament amb les suposades conductes irregulars que s'investiguen, l'accés de la persona reclamant a aquestes dades s'ha d'estimar sobre la base de l'article 24.1 de l'LTC, llevat que concorri alguna circumstància excepcional en la persona afectada (per exemple, trobar-se en una situació d'especial vulnerabilitat). Quant a la identitat de les persones denunciants davant l'OAC, d'acord amb l'article 24.2 LTC cal fer una ponderació entre l'interès públic en la divulgació d'aquesta informació i els drets d'aquestes persones (art. 24.2 de l'LTC). A aquest efecte, cal tenir en

compte l'article 16.3 de la Llei 14/2008: "3. Qualsevol persona pot adreçar-se a l'Oficina Antifrau per a comunicar presumptes actes de corrupció, pràctiques fraudulentos o conductes il·legals que afectin els interessos generals o la gestió dels fons públics. En aquest cas, s'ha d'acusar recepció de l'escrit o la comunicació rebuts. La persona informant pot sol·licitar que es guardi la confidencialitat sobre la seva identitat, i el personal de l'Oficina Antifrau està obligat a mantenir-la, excepte en el cas que rebí un requeriment judicial." D'acord amb el que preveu aquest precepte, l'OAC està obligada a mantenir la confidencialitat de la persona denunciant, si així ho manifesta, llevat dels casos en què hi hagi un requeriment judicial. La persona denunciant que ha demanat la confidencialitat de la seva identitat s'ha creat unes expectatives, atesa la previsió d'aquest article 16.3 que caldrà respectar. Ara bé, si el denunciant no ha manifestat el seu interès en preservar la seva identitat, podria no arribar-se necessàriament a aquesta mateixa conclusió en tots els casos. Tot i això, en el cas que ens ocupa, en què el dret d'accés es fa amb fins periodístics, no s'aporta cap informació que permeti considerar que als efectes de controlar l'actuació de les administracions públiques sigui rellevant conèixer qui és la persona que informa o comunica actuacions dels ens públics que poden ser irregulars. El principi de minimització de dades (art. 5.1.c) de l'RGPD), a partir el qual les dades personals que es facilitin han de ser les adequades, pertinents i limitades a allò que sigui necessari per a la finalitat pretesa, impediria també en aquest cas l'accés a la dita informació. Així, caldrà preservar la privacitat de les persones denunciants mitjançant la seva anonimització. (...) Pel que fa a les actuacions d'investigació relatives al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (gener 2020), segons es desprèn de l'expedient tramès, afecten principalment a una societat mercantil, perceptora de subvencions públiques, a la qual se li atribuïen el presumpte ús i destinació irregular de fons públics i altres qüestions de naturalesa jurídica en matèria laboral. D'acord amb la informació tramesa, la societat mercantil no va ser sancionada a conseqüència de les actuacions d'investigació. D'entrada, val a dir que sobre la base del que preveuen els articles 2.1 i 4.1 de l'RGPD, en relació amb el que estableix el considerant 14, no hi ha d'haver cap inconvenient des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades en facilitar a la persona reclamant la informació referida a la persona jurídica afectada per la sol·licitud, atès que la normativa de protecció de dades personals no resulta d'aplicació en aquest cas. No obstant això, cal tenir en compte que l'OAC exposa que entre la documentació afectada per la sol·licitud d'accés també hi ha informació relativa a les persones denunciants i de persones treballadores. En relació amb les persones treballadores, l'OAC no ha fet referència a si intervenen en les actuacions d'investigació en qualitat de testimoni o bé com a col·laboradores en la comissió presumpta d'infraaccions penals o administratives. A priori, prenent en consideració que l'objecte de la investigació a la societat mercantil va ser el presumpte ús i destinació irregular de fons públics, però també altres qüestions de naturalesa jurídica en matèria laboral -les quals no s'especifiquen en l'expedient tramès-, no és pot descartar l'aplicabilitat del límit de l'article 23 de l'LTC. Atès que

entre la documentació afectada consta informació relativa al procediment penal iniciat per la societat mercantil per injúries i calumnies contra les persones treballadores que van denunciar davant l'OAC i, per altra banda, perquè atès el fet que no s'especifica quina qüestió en matèria laboral es va investigar, no és possible tampoc descartar que entre la informació pugui haver-hi referència a la salut dels treballadors (en cas que afecti la prevenció de riscos laborals), o bé dades de naturalesa sindical, per exemple. En qualsevol cas, en la mesura que constin dades especialment protegides a les quals fa referència l'article 23 de l'LTC (incloses dades sobre salut, afiliació sindical, informació relacionada amb la comissió d'infraccions administratives o penals etc.), l'accés a aquesta informació s'ha de denegar llevat que es disposi del consentiment de les persones afectades o, si escau, en aplicació del que preveu l'article 15 de l'LT, la persona afectada hagi manifestat públicament les dades amb anterioritat a la sol·licitud d'accés, o bé l'accés estigui emparat en una llei. En el cas que entre les dades personals afectades no hi constin categories especialment protegides a les quals acabem de fer referència, l'anàlisi de la possibilitat d'accés s'ha de fer d'acord amb l'article 24.2 de l'LTC, és a dir, a través de la ponderació entre l'interès públic de la informació sol·licitada i el dret a la protecció de dades de les persones afectades. (...) Però, en el cas que ens ocupa, no sembla que sigui necessari per a la finalitat pretesa per la persona reclamant accedir a la identitat de les persones treballadores que puguin constar en les actuacions d'investigació. Amb més motiu, perquè en el seu escrit que acompanya la reclamació presentada davant la GAIP, la persona reclamant no retreu a l'OAC l'anonimització de les persones treballadores, sinó que únicament sembla tenir interès en la denominació de la societat mercantil. En qualsevol cas, en la mesura que no es va declarar cap "responsabilitat infractora" de la societat mercantil com a conseqüència de les actuacions d'investigació, amb més motiu no sembla rellevant conèixer la identitat de les persones treballadores. En canvi, facilitar la identitat de les persones treballadores sí que pot afectar negativament la seva esfera personal i, especialment, la professional. Per exemple, en el cas que la seva intervenció en les actuacions d'investigació hagi estat en qualitat de testimoni, cal recordar que tal com ha sostingut aquesta Autoritat en altres informes (IAI 35/2019, 14/2020, IAI 32/2022), l'accés per part de la persona reclamant a la seva identitat podria tenir per aquestes persones uns efectes perjudicials en el si de les relacions laborals, atès que la revelació del que pugui dir o no en el si de la investigació podria acabar afectant negativament les relacions laborals d'aquestes persones. Per aquests motius, no sembla que sigui necessari l'accés a aquesta informació als efectes de poder fiscalitzar i controlar l'actuació de l'ens públic per part de la persona reclamant. A aquest efecte, també cal fer referència al principi de minimització de les dades previst en l'article 5.1. c) de l'RGPD, a partir el qual cal impedir l'accés a aquesta informació. En definitiva, d'acord amb la ponderació entre els diferents drets i interessos en joc, cal preservar en aquest cas la identitat de les persones treballadores mitjançant la seva anonimització. La persona reclamant també sol·licita accedir a les actuacions d'investigació

relatives a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat. D'acord amb la informació que consta a l'expedient tramès, l'OAC va constatar en el transcurs de les actuacions d'investigació la comissió de conductes o fets presumiblement delictius relacionats amb la contractació de serveis i, en aplicació del que disposa l'article 21.2 de la Llei 14/2008, va posar-ho en coneixement del Ministeri Fiscal. En el moment d'emissió de l'informe jurídic tramès a la GAIP, segons exposa l'OAC, es desconeix si les actuacions han estat arxivades. La persona reclamant, per la seva part, fa referència en la seva reclamació al fet que si bé l'OAC no té constància que les actuacions hagin estat arxivades, això no significa que la investigació segueixi en curs. Als efectes d'aquest informe, atesa la informació de que es disposa, sembla clar que l'OAC en el curs de les actuacions d'investigació va observar la comissió de conductes o fets presumiblement delictius, i per aquest motiu ho va posar en coneixement del Ministeri Fiscal. Tenint en compte això, sembla que a més de les dades de la persona denunciant, a les quals hem fet referència al fonament jurídic IV d'aquest informe, la sol·licitud d'accés a la informació també pot afectar a empleats públics que hagin participat d'alguna manera en els fets presumptament delictius dels procediments administratius que han estat investigats. I no es pot descartar que, malgrat no tenir-ne constància, encara sigui possible la declaració de la comissió de conductes o fets delictius en seu judicial. Cal tenir en compte que les actuacions d'investigació dutes a terme per l'OAC, respecte de possibles actuacions irregulars dels ens públics investigats, són provisionals. Les seves conclusions es limiten, en tot cas, a apreciar o no indicis de conductes irregulars que podrien donar lloc o no a l'exigència de responsabilitats en via penal o administrativa, per tal de traslladar-les als òrgans judicials o administratius competents per iniciar els respectius procediments, com és el cas que ens ocupa. És en el si d'aquests procediments on s'ha de determinar l'existència d'irregularitats i la depuració de les responsabilitats que corresponguin. A tal efecte, l'article 19.3 de la Llei 14/2008 assenyala que "3. Els antecedents recollits per l'Oficina Antifrau dins l'àmbit d'actuació que li és propi i en l'exercici de les funcions que li corresponen han d'ésser lliurats a l'autoritat competent per a iniciar, si escau, els procediments administratius de caràcter sancionador o les actuacions penals corresponents." Així, en la mesura que existeixi la possibilitat que les persones afectades puguin resultar responsable dels fets investigats, necessàriament ha de ser aplicable el límit al qual fa referència l'article 23 de l'LTC. És a dir, en cas que consti entre la documentació sol·licitada la identitat de les persones que han estat investigades per la presumpta participació en les conductes o fets delictius (o qualsevol dada a les quals fa referència l'article 23 de l'LTC), caldrà limitar l'accés. D'acord amb el que preveu l'article 25.1 de l'LTC, "1. Si és aplicable algun dels límits d'accés a la informació pública establerts pels articles anteriors, la denegació d'accés només afecta la part corresponent de la documentació, i s'ha d'autoritzar l'accés restringit a la resta de les dades". Ara bé, atesa la naturalesa dels fets i el context en què se sol·licita l'accés, en el cas que ens ocupa es considera que l'anonimització a la qual fa referència l'article 70.6.a)

de l'LR LTC pot no ser efectiva, ja que la identitat de les persones que puguin resultar responsables dels fets investigats pot ser coneguda a partir de la informació prèvia que pot disposar la persona reclamant -periodista- sense esforços desproporcionats. L'interès públic dels fets investigats i la tasca periodística de fiscalització i control de l'administració i els recursos públics als quals fa referència la persona reclamant justificaria facilitar com a mínim certa informació sobre les actuacions portades a terme per l'OAC. No obstant això, atesa l'aplicació del límit previst a l'article 23 de l'LTC, aquesta informació es podria facilitar aplicant analògicament la solució prevista a l'article 68.4 de l'RLTC, és a dir "[...] En el cas que el contingut de l'informe pugui revelar informació afectada pel límit, la necessitat de publicació de l'informe s'entén satisfeta amb la publicació d'un extracte o resum del contingut de tal manera que no permeti revelar la informació afectada pel límit". A més, aquest mecanisme d'accés sembla coherent amb el que preveu l'article 23.1 de la Llei 14/2008 respecte de la memòria anual de l'OAC: "1. La memòria anual de l'Oficina Antifrau de Catalunya ha de contenir informació detallada amb relació a les activitats de l'Oficina. No s'hi han d'incloure les dades personals que permetin la identificació de les persones afectades fins que no hi recaigui una sanció penal o administrativa ferma. En tot cas, hi han de constar el nombre i el tipus d'actuacions empreses, amb la indicació expressa dels expedients iniciats, els resultats de les investigacions practicades i l'especificació de les recomanacions i els requeriments cursats a les administracions públiques, i també llurs respostes". Així, per aquest motiu, es considera que s'ha de facilitar a la persona reclamant un resum de les actuacions realitzades vetllant perquè aquest resum no contingui les dades afectades pel límit de l'article 23 de l'LTC ni qualsevol altra informació la qual, per si sola o en connexió amb altra informació a què es pugui accedir, la persona reclamant pugui acabar identificant les persones afectades. Quan a les actuacions d'investigació relatives a la Universitat Autònoma de Barcelona (d'ara endavant, la UAB), sobre la presumpta infracció disciplinària relacionada amb l'incompliment del règim d'incompatibilitat per part d'una persona catedràtica, l'OAC exposa que en el moment en què va comunicar l'informe raonat a la UAB, la universitat va informar que un cop va iniciar la investigació amb la persona implicada, aquesta va sol·licitar l'excedència voluntària per interès particular i, en conseqüència, en no trobar-se en situació de servei actiu i no subjecte als deures i responsabilitats derivades de la seva condició de funcionària, no es va poder obrir el procediment disciplinari. D'acord amb la informació que consta a l'expedient, la presumpta infracció disciplinària hauria prescrit en data 3 de juliol de 2022. Prenent en consideració les circumstàncies que concorren, amb independència que la infracció presumptament comesa per la persona catedràtica hagi prescrit en data 3 de juliol de 2022, o del fet que en el moment en que la persona reclamant va sol·licitar l'accés encara fos possible obrir el procediment disciplinari -i que no es va obrir a causa de l'excedència voluntària per interès particular de la persona presumptament responsable-, el fet és que la informació continua essent informació relativa a la comissió d'una infracció administrativa relacionada amb

l'incompliment del règim d'incompatibilitats. Tot i no haver-se depurat les eventuais responsabilitats atesa la prescripció de la infracció, conèixer aquesta informació pot tenir efectes perjudicials al seu prestigi o la seva imatge social i professional per uns fets la responsabilitat dels quals se li atribuirien, especialment si tenim en compte que no es tracta d'una responsabilitat efectivament declarada per la Universitat. Per aquest motiu, es considera que resulta d'aplicació el límit de l'article 23 de l'LTC i, en conseqüència, cal limitar l'accés a aquesta informació de la persona afectada. A tal efecte, es reproduïxen les mateixes consideracions que s'han exposat en el fonament jurídic anterior, és a dir, s'ha de facilitar l'accés a un resum de les actuacions de manera que no permeti la identificació de la afectada. En últim lloc, la persona reclamant també sol·licita accedir a les actuacions d'investigació relatives a l'Hospital Clínic. L'OAC exposa que l'objecte de les actuacions d'investigació era la presumpta participació d'un responsable del centre hospitalari en la signatura d'un conveni marc de col·laboració i aliança estratègica amb una societat mercantil i, en particular, l'eventual tracte de favor que el dit càrrec podia haver donat a la societat, a la qual es va incorporar just després de cessar dels càrrecs de l'hospital. Les actuacions d'investigació van finalitzar amb la resolució d'arxiu atès que la possible infracció denunciada ja havia prescrit en el moment en que l'OAC va tenir coneixement dels fets. Respecte l'accés a aquesta informació, cal arribar a la mateixa conclusió a la qual hem arribat al fonament jurídic anterior, és a dir, en la mesura que la presumpta infracció comesa pel responsable del centre hospitalari havia prescrit en el moment en que l'OAC va tenir coneixement dels fets denunciats, la informació relativa a la comissió d'aquests fets es veu afectada pel límit a què fa referència l'article 23 de l'LTC, en ser informació relativa a la comissió d'infraccions administratives o, si escau, penals. En conseqüència, cal limitar l'accés a les dades de la persona presumptament infractora en aplicació del límit de l'article 23 de l'LTC, en els mateixos termes que s'ha exposat en els fonaments jurídics anteriors".

15. El 3 de novembre de 2021 la GAIP rep la documentació requerida a l'OAC, amb el compromís de mantenir-ne la confidencialitat. Esquemàticament, el contingut d'aquesta documentació és el següent:

- 15.1 Actuacions relatives al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (actuació d'investigació número 050-25042014-149), dutes a terme arrel d'una denúncia, i que tenen per objecte les actuacions del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) relatives a l'atorgament i control d'una subvenció a una empresa per desenvolupar un projecte de garantia juvenil ("singular talent"). La documentació aportada és molt voluminosa (591 pàgines) i comprèn: - Informe raonat del Director de l'OAC a la Directora General del SOC, de 17 de gener de 2020 i carta de tramesa d'aquest informe a la Interventora General de la Generalitat, on comunica la finalització de les actuacions d'investigació, tot indicant que estarien relacionades amb un possible cas d'ús irregular de fons públics per part d'una

empresa perceptora de subvencions del SOC. – Resposta de la Directora del SOC (3 de març de 2020) al Director de l'OAC, en relació amb les mesures requerides per l'informe raonat anterior, i que acaba demanant, per poder pronunciar-s'hi, documentació diversa referida per l'informe raonat de l'OAC i de la qual el SOC no en tindria constància. – Documentació diversa sobre la sol·licitud, atorgament i control de la subvenció objecte de l'expedient de l'OAC (original de la sol·licitud; guia de sol·licituds dels projectes concernits; proposta d'atorgament de les subvencions als projectes concernits; resolució de la convocatòria de subvencions; pla de control dels projectes subvencionats; informe de resultats de la fase d'execució; informe tècnic de la fase d'execució, que conté els llistats dels joves beneficiaris; còpies d'actes de verificació; correus electrònics entre personal de l'empresa investigada i amb personal del SOC, en relació amb actuacions inspectores; explicació divulgativa del projecte de garantia juvenil "singular talent"; diverses dades sobre comptes de l'empresa beneficiària investigada, la major part de les quals són sobre les percepcions per nòmina del seu personal; activitats del projecte subvencionat; cartes de compromís amb joves beneficiaris; els programes de tres cursos de postgrau; punts d'actuació personal vinculats a projectes singulars, amb referències a dades personals de joves beneficiaris; contracte d'assessorament, acompanyament i inserció laboral entre l'empresa afectada i una economista; contracte d'assegurança d'accidents el prenedor del qual és l'empresa afectada; exposició del projecte "singular talent"; relacions d'assistents a tallers; currículums i titulació de diverses persones).

- 15.2 Actuacions relatives a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat (actuacions d'investigació número 121-21012015/97), dutes a terme arrel d'una denúncia sobre una possible pròrroga artificiosa de l'aplicació d'un decret per a situacions d'emergència, amb la finalitat d'adjudicar contractes sense les garanties de concurrència i publicitat requerides amb caràcter general. La investigació de l'OAC conclou que hauria existit tracte a favor d'un determinat contractista (amb implicació de dues persones determinades) i el Director de l'OAC resol comunicar els fets al Ministeri Fiscal. L'expedient inclou la documentació següent: - la resolució del Director de l'ACA de 4 de març de 2020, amb els antecedents de la fonamenten (avaluació prèvia de versemblança, actuacions d'investigació i consideracions jurídiques de la investigació). – documents de tramesa dels fets a la Fiscalia. – diligències d'investigació i arxivament del cas per part del Ministeri Fiscal.
- 15.3 Actuacions relatives a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) (actuacions número 037-13032019/020), dutes a terme arrel d'una denúncia sobre una eventual infracció dels règim d'incompatibilitats per part d'un catedràtic. L'expedient inclou la documentació següent: - la resolució del Director de l'OAC de 20 de juliol de 2020, que fonamenta una eventual infracció al règim d'incompatibilitats per part del catedràtic investigat i posa els

fets a coneixement de la UAB. – comunicacions al denunciador i a la UAB, en aquest darrer cas fonamentant la conclusió de què el catedràtic investigat hauria comès una falta disciplinària molt greu, de manera que caldria iniciar un procediment disciplinari contra ell.
– correspondència entre l'OAC i la UAB sobre els motius pels quals la Universitat no ha obert un expedient disciplinari contra el catedràtic afectat, que deriven del fet que el catedràtic en qüestió es troba en situació d'excedència voluntària i mentre no reingressi i estigui en actiu no se li podria obrir cap expedient.

- 15.4 Actuacions relatives a l'Hospital Clínic de Barcelona (ACTUACIONS D'INVESTIGACIÓ NÚMERO 100-12112014/128), dutes a terme arrel d'una denúncia sobre eventual conflicte d'interessos de diversos responsables de l'Hospital, amb referència singular a una persona determinada. L'expedient inclou la documentació següent: - la resolució del Director de l'OAC de 3 de febrer de 2021, que conclou arxivant la investigació, sens perjudici de la comunicació del cas a la Direcció de Prevenció de l'OAC, als efectes de poder tenir-la en compte de cara prevenir conflictes d'interessos en el sector públic. – un resum de la resolució indicada.
16. L'11 de novembre de 2022 la GAIP demana a l'OAC les dades de contacte de les terceres persones afectades per la Reclamació i notifica a les parts l'ampliació del termini per resoldre que comporta aquest fet.
17. El 17 de novembre de 2022 la GAIP rep les dades de contacte de les terceres persones afectades per la Reclamació.
18. Entre el 18 i el 25 de novembre de 2022 la GAIP notifica la Reclamació a les terceres persones afectades indicades per l'OAC i les dóna 10 dies per fer les al·legacions que considerin pertinents en defensa dels seus drets i interessos. De les vuit a les quals s'ha donat audiència, només presenten al·legacions les dues indicades als antecedents següents; en tot cas, no presenten al·legacions les empreses privades ni les persones físiques afectades.
19. El 5 de desembre de 2022 contesta l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), indicant que desconeix els detalls de les investigacions de l'ACA en relació amb l'empresa Aigües Ter-Llobregat, de manera que no pot fer cap aportació al respecte.
20. El 7 de desembre de 2022 la GAIP rep al·legacions del SOC, que conclouen: "Un cop sospesat, s'arriba a la conclusió que, quant al bé jurídic que preval en aquest cas, es tracta de la confidencialitat de les dades de l'empresa que no ha resultat sancionada. Com ja hem exposat, l'accés a la denominació social de l'empresa preceptora de subvencions podria causar un perjudici en els interessos econòmics i comercials i en altres aspectes de l'empresa beneficiària de les subvencions. S'ha de ser conscient, que el fet que aparegui en un mitjà de comunicació que una entitat s'ha vist involucrada en unes actuacions d'investigació per part de l'OAC, i que se

li hagin atribuït, amb caràcter presumptiu, determinades irregularitats, encara que l'entitat no acabi resultant sancionada, podria perjudicar efectivament la imatge de la mercantil investigada. En aquest sentit, el Tribunal Constitucional ha reconegut expressament la titularitat del dret a l'honor per part de les persones jurídiques de dret privat, ja des de la Sentència 139/1995, de 26 de setembre. “La primera cuestión que debe ser objeto de precisión es que las personas jurídicas también son titulares del derecho al honor, en la vertiente de buen nombre comercial de la empresa o de prestigio de la misma, que suponen una proyección pública del buen nombre y consideración ajenas, con trascendencia en el mercado. Las personas jurídicas pueden ser titulares, así, de un reconocimiento que los demás hacen de su dignidad, seriedad, probidad, solvencia, etc., por lo que también son susceptibles de sufrir un ataque o infracción de su honor o prestigio.” D'altra banda, cal tenir present que la mercantil objecte d'investigació, d'acord amb l'informe de l'OAC de data 11 d'agost de 2022, va iniciar un procediment penal per injúries i calumnies a les persones treballadores que l'havien denunciat davant l'OAC. En darrer lloc, analitzant també les dades objecte de reclamació des de l'òptica de la normativa de protecció de dades personals, s'ha de manifestar que aquesta normativa és aplicable a la persona física identificada o identificable i no regula el tractament de dades personals relatiu a persones jurídiques i, en particular, a empreses constituïdes com a persones jurídiques, per la qual cosa es conclou que el bé protegit per aquesta normativa són les dades de persones físiques i no l'entitat mercantil objecte de la reclamació. Per tot l'exposat, des del SOC ens posicionem envers la necessitat de mantenir el criteri de l'OAC de preservar les dades tant de la mercantil investigada, així com de les dades personals dels òrgans gestors de la subvenció del SOC, que no han estat tampoc sol·licitades pel periodista reclamant”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre el dret d'accés a la informació reclamada

La informació reclamada (antecedents 2 i 4) és la següent: informes raonats emesos per l'OAC a les administracions que han estat objecte de les actuacions d'investigació, així com qualsevol resposta, informe o actuació que, arran de les comunicacions, hagués estat realitzada per les administracions objecte de cadascuna de les investigacions i comunicada a l'OAC. Així mateix, accedir a qualsevol

resolució d'arxivament que hagi derivat de les actuacions, en cas que s'hagi produït. Les actuacions per a les quals se sol·licita aquesta informació són les següents: Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (Gener de 2020). Ens d'Abastament d'Aigua Ter Llobregat (Març de 2020) Universitat Autònoma de Barcelona (Juliol de 2020) Hospital Clínic de Barcelona (Desembre de 2020). Els documents sol·licitats (informes raonats de l'OAC, informes i altres comunicacions a l'OAC de les administracions afectades i eventuais resolucions d'arxivament) són, sens dubte, informació pública. En conseqüència, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que hi concorrin causes legals que en determinin la denegació (articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG). Es determina seguidament la informació concreta sol·licitada en relació amb cada un dels quatre expedients afectats, es valoren els límits invocats en relació amb cada un d'ells i, en conseqüència, l'abast corresponent del dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada.

Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (Gener de 2020). La documentació sol·licitada relativa a aquest expedient seria la següent: En primer lloc, l'informe raonat de l'OAC, que té 34 pàgines i és signat el 21 de gener de 2020, considera que es pot haver justificat insuficientment la subvenció obtinguda per una empresa, insta al SOC a adoptar mesures per aclarir alguns aspectes de l'atorgament i justificació de la subvenció (o justificar perquè no les adopta) i a valorar la suficiència del sistema de justificació de les subvencions i comunica la resolució a la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya. En segon lloc, la resposta del SOC a l'informe raonat de l'OAC és un document de 10 pàgines, datat el 3 de març de 2020, que ofereix diverses explicacions sobre la gestió de la subvenció, incloses les actuacions dutes a terme per part del SOC per revocar-la parcialment i per requerir el reintegrament d'una quantitat percebuda indegudament; no s'acredita responsabilitat infractora per part de cap persona o empresa implicada. A aquesta resposta s'adjunten més de 500 pàgines de documentació annexa per fonamentar les seves asseveracions. A l'informe raonat i a la resposta del SOC hi consten les dades d'identificació de diverses persones físiques (majoritàriament vinculades a l'empresa receptora de les subvencions) i les d'identificació de l'empresa en qüestió; a la documentació annexa a la resposta del SOC hi consten, entre altres documents, llistes amb la identitat de les persones que han estat beneficiàries de les activitats formatives subvencionades.

L'OAC considera que la divulgació de la informació sol·licitada podria causar perjudicis en els interessos econòmics i comercials i en altres aspectes de la reputació de l'empresa beneficiària de la subvenció i en el dret de protecció de les dades personals de les persones físiques citades a la documentació sol·licitada i, en conseqüència, resol facilitar a la persona reclamant un resum anonimitzat de l'informe raonat de l'OAC, sense les dades identificatives de la persona denunciant, de l'empresa i de les persones treballadores que esmenta l'informe, i una còpia de la resposta del SOC sense dades identificatives de l'empresa i de les persones físiques que hi consten, així com també de l'ofici de tramesa de la resolució a la Intervenció General. Considera que no escau facilitar la

documentació annexa a la resposta del SOC, en part a causa de les dades personals innecessàries per a la finalitat de l'accés que hi consten, en part perquè ja és explicada per la mateixa resposta i en part perquè contenen dades de publicitat activa. L'informe de l'APDCAT, en aplicació de la legislació de protecció de dades personals, proposa també una mesura similar.

Certament, la divulgació de la identitat de l'empresa perceptora de les subvencions, a la vista de les incidències que l'afecten relatades per l'informe raonat i per la resposta del SOC, pot causar un perjudici a la seva reputació i, de retruc, fins i tot el podria causar als seus interessos econòmics i comercials. Segons l'article 21.1 LTAIPBG, "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) f) La intimitat i els altres drets privats legítims". I l'article 69.6 del Decret 8/2021, de transparència i accés a la informació pública, estableix que "als efectes del que preveu la lletra f) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, s'entén que l'accés a la informació pública pot perjudicar els drets privats legítims quan, entre altres casos, comporti un dany per als interessos econòmics o comercials legítims, de tal manera que afecti la llibertat d'empresa o la competència lleial entre les empreses amb motiu del valor estratègic especial de la informació de forma prevalent a l'accés a la informació pública". Tanmateix, no és previsible que, si bé la divulgació de la informació indicada als paràgrafs anteriors causaria un perjudici a la reputació i als interessos econòmics i comercials de l'empresa afectada, aquest perjudici sigui realment significatiu; en aquest sentit, s'ha de tenir en compte que la documentació sol·licitada exonera l'empresa de responsabilitat infractora i que l'activitat de l'empresa és de formació professional i inserció laboral, àmbits en els quals difícilment la pot perjudicar en els seus interessos el fet d'haver estat afectada, en els termes indicats pels antecedents, per la investigació de l'OAC que acaba exonerant-la de responsabilitat. Fins i tot el mateix dret a l'honor (prestigi reputacional) de l'empresa jugaria a favor de la divulgació de la informació que l'exonera de responsabilitat.

A les anteriors consideracions cal afegir-hi que també s'ha de tenir en compte que la percepció de recursos públics és una dada rellevant als efectes de la transparència i del dret d'accés a la informació pública, fins el punt que el règim de publicitat activa de les subvencions inclou en tot cas la identitat del perceptor, així com el control financer de l'adequació de l'ús de la subvenció i la justificació i retiment de comptes dels beneficiaris (15.1.d i e), de manera que cal entendre que la revocació parcial de la subvenció a un beneficiari identificat ha de tenir la mateixa publicitat que la seva concessió amb expressa previsió d'identificació del beneficiari (15.1.c), la qual cosa comporta que difícilment podria l'empresa mantenir una expectativa de confidencialitat respecte del fet que s'hagi examinat la justificació dels fons i fins i tot que se li hagi reduït en part la subvenció de resultes d'aquella comprovació.

En atenció a les anteriors consideracions, no es considera justificada la protecció de la identitat de l'empresa en qüestió.

En canvi, no sembla justificada per a la finalitat de l'accés a la informació sol·licitat la divulgació de la identitat de les diverses persones físiques citades a l'informe raonat de l'OAC i a la resposta del SOC. Al marge del denunciador, la identitat del qual és necessari preservar, la resta de persones físiques esmentades són majoritàriament persones que presten els seus serveis a l'empresa afectada. Divulgar la seva identitat en el marc d'una actuació de l'OAC afectaria sens dubte la seva reputació i les causaria, per tant, un perjudici significatiu, que no sembla que es pugui justificar en l'eventual rellevància que pugui tenir aquesta dada per a la finalitat de l'accés, que sembla francament escassa, perquè allò que es vol escrutar, més que l'eventual implicació de persones físiques determinades (que no tenen la condició de personal al servei de l'Administració), és la del Servei públic i la de l'empresa beneficiària. Per tant, la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG s'ha de resoldre en el sentit de protegir la identitat de les persones físiques afectades.

Finalment, els annexos a la resposta del SOC no sembla que puguin tenir la condició d'informació sol·licitada. Concretament, la sol·licitud demana: "qualsevol resposta, informe o actuació que, arran de les comunicacions, hagués estat realitzada per les administracions objecte de cadascuna de les investigacions i comunicada a l'OAC". Requereix, per tant, documents fets arran de les comunicacions de l'OAC (de l'informe raonat) i comunicats a l'Oficina; si bé els annexos són comunicats pel SOC a l'OAC, incompleixen l'altre requisit addicional de la sol·licitud, perquè recullen documentació anterior a les comunicacions i requeriments de l'OAC al SOC. Per tant, aquesta documentació s'ha de considerar exclosa de la sol·licitud i, per tant, de la Reclamació, sense que sigui necessari valorar-ne el dret a accedir-hi.

Ens d'Abastament d'Aigua Ter Llobregat (Març de 2020). La documentació d'aquest expedient, que té per objecte eventuais irregularitats en l'adjudicació de contractes, que s'ha de considerar inclosa a la sol·licitud és la següent: la resolució de l'OAC de comunicació dels fets al Ministeri Fiscal i de finalització i arxivament de les actuacions de l'OAC, els escrits de l'OAC de tramesa del cas a la Fiscalia Superior de Catalunya i de requeriment d'informació sobre la seva evolució i el decret d'arxivament del cas per part de la Fiscalia, perquè no considera suficientment provada la comissió d'il·lícits penals.

La Resolució de l'OAC d'11 de juliol de 2022 (antecedent 3) considera que és procedent denegar l'accés a la informació sol·licitada perquè encara no té coneixement de l'arxivament de l'assumpte per part de la Fiscalia i, en aquestes circumstàncies, la seva divulgació pot comportar un perjudici per a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries (article 21.1.c LTAIPBG), podria interferir en eventuais investigacions en curs per part de la Fiscalia (article 18 de la LOAC) i infringir el límit de l'article 23 LTAIPBG (dades personals especialment protegides, incloses les relatives a la comissió d'infraccions). L'informe aportat per l'OAC a aquest procediment (antecedent 7) reitera els límits i les circumstàncies indicades i afegeix que la persona denunciador

hauria informat de la presentació de la denúncia a diverses instàncies (OLAF i relació amb un procés penal i amb unes diligències prèvies).

Segons l'article 23 LTAIPBG, "les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud". Aquest precepte, que impedeix radicalment la divulgació de la informació pública concernida, és aplicable únicament quan les infraccions són atribuïdes a persones físiques; en canvi, si ho són a persones jurídiques, aquest precepte no els és aplicable.

Segons l'article 21.1 LTAIPBG, "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) b) La investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries". És altament discutible l'aplicació d'aquest precepte al cas, perquè es tracta d'un límit que té per objecte protegir els procediments d'investigació o sanció d'infraccions mentre romanen oberts, de manera que no té sentit la seva aplicació quan els procediments d'investigació o sanció ja han finalitzar. En aquest cas, la investigació de l'OAC és finalitzada i arxivada i l'actuació de la Fiscalia, que podria dur a sancions penals, també.

Per la seva banda, l'article 19 de la LOAC estableix que "1. Les dades obtingudes per l'Oficina Antifrau de Catalunya com a conseqüència de les potestats d'investigació i inspecció que aquesta llei li atribueix, especialment les de caràcter personal, tenen la protecció de confidencialitat establerta per la legislació vigent. 2. L'Oficina Antifrau no pot divulgar les dades a què fa referència l'apartat 1 ni posar-les en coneixement d'altres persones o institucions que no siguin les que, d'acord amb les disposicions vigents, poden conèixer-les per raó de llurs funcions, i tampoc no pot utilitzar aquestes dades amb finalitats diferents de les de la lluita contra la corrupció i contra qualsevol altra activitat il·legal connexa. 3. Els antecedents recollits per l'Oficina Antifrau dins l'àmbit d'actuació que li és propi i en l'exercici de les funcions que li corresponen han d'ésser lliurats a l'autoritat competent per a iniciar, si escau, els procediments administratius de caràcter sancionador o les actuacions penals corresponents". El primer apartat d'aquest precepte no estableix un règim de confidencialitat de les dades obtingudes per l'OAC en exercici de les seves potestats d'investigació i inspecció, perquè es remet a la protecció establerta per la legislació vigent, que no n'estableix cap pel motiu de ser dades obtingudes per l'OAC. L'apartat dos impedeix l'OAC de divulgar les dades obtingudes en exercici de les seves funcions d'investigació i sanció, però aquesta previsió no pot impedir que aquesta divulgació sigui determinada per la GAIP, en aplicació del règim d'accés a la informació pública, especialment tenint en compte que l'efectivitat d'aquest dret contribueix significativament a la lluita contra la corrupció. Finalment, i pel que fa al tercer apartat, en aquest cas l'OAC l'ha aplicat

plenament, al comunicar a la Fiscalia el resultat de les investigacions. Per tant, no hi ha cap previsió a l'article 19 de la LOAC que impedeixi la divulgació de la informació sol·licitada.

Per últim, l'informe aportat per l'OAC a aquest procediment fa referència a eventuais processos judicials o de lluita contra la corrupció que tenen una certa connexió amb el present, i que es podrien veure afectats per la divulgació de la informació sol·licitada. Per començar, l'existència efectiva d'aquests altres processos no ha estat acreditada, sinó només apuntada pel denunciant, com a mostra de les diverses iniciatives que ha emprès. A més, no s'ha indicat quina pot ser concretament la incidència del cas que ens ocupa en els procediments que es podrien veure afectats per la divulgació de la informació sol·licitada. En aquestes circumstàncies, la invocació indeterminada i genèrica a aquests altres procediments no té la consistència necessària per ser oposada al dret d'accés a la informació pública.

En definitiva, l'únic límit aplicable a la divulgació de la informació sol·licitada en relació amb l'ATLL és el de l'article 23 LTAIPBG, en relació amb les dades que corresponguin a persones físiques. En conseqüència, en aplicació de l'article 23 LTAIPBG, és procedent suprimir de la informació a divulgar l'apartat 4 de la resolució de l'OAC (pàgina 609 i primer terç de la 610), perquè està dedicat íntegrament a valorar les eventuais responsabilitats de persones físiques i, pel que fa a la resta d'informació sol·licitada, caldria suprimir les dades identificatives (la identitat i les dades que permetin determinar-la sense esforç) de les persones físiques que constin als documents a lliurar a la persona reclamant.

Universitat Autònoma de Barcelona (Juliol de 2020). L'objecte de l'expedient és una investigació sobre la infracció del règim d'incompatibilitats per part d'un professor, que és qualificada d'infracció disciplinària per part de la resolució de l'OAC. La documentació de l'expedient afectada per la sol·licitud és la següent: la Resolució de l'OAC de comunicació d'infraccions disciplinàries, acompanyada de l'escrit de comunicació a l'UAB i de l'ofici del Director de l'OAC, la resposta de l'UAB, un nou ofici del Director de l'OAC i una nova resposta de l'UAB. La Resolució de l'OAC raona que el professor afectat hauria compaginat la seva tasca docent amb la d'advocat en exercici, amb infracció de la normativa d'incompatibilitats i dels Estatuts de la Universitat i a resultes d'això l'Oficina comunica a l'UAB la necessitat d'iniciar un procediment disciplinari; més endavant li demana informació de les actuacions fetes per la Universitat. La Universitat contesta indicant que el professor afectat es troba en situació d'excedència voluntària, en la qual no és possible obrir-li un expedient disciplinari i que, si reingressa al servei actiu abans que prescrigui la seva responsabilitat (la prescripció escau a partir del 3 de juliol de 2022), la Universitat li obriria l'expedient requerit per l'OAC. La informació continguda en aquests documents que és afectada per límits legals al dret d'accés a la informació pública és la identitat del professor afectat (i les dades que permeten establir-la sense un esforç desproporcionat), associada a la comissió d'una infracció disciplinària.

La Resolució de l'OAC d'11 de juliol de 2022 (antecedent 3) considera que no es pot divulgar aquesta informació perquè conté dades especialment protegides per l'article 23 LTAIPBG i la persona reclamant no aporta el consentiment de la persona afectada. L'informe aportat per l'OAC a aquest procediment afegeix que en el moment d'aprovar la seva resolució encara es podria haver obert per l'UAB un procediment disciplinari al professor afectat, cas en el qual els seus nom i cognoms tindrien la consideració d'informació especialment protegida per l'article 23 LTAIPBG. L'informe de l'APDCAT aportat a aquest procediment conclou en termes similars.

Més amunt s'ha reproduït l'article 23 LTAIPBG, segons el qual no es poden divulgar dades personals "relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud". Segons el mateix informe de l'OAC, en aquests moments el límit en qüestió podria haver deixat de ser vigent, degut a què la responsabilitat disciplinària del professor afectat va prescriure a principis de juliol de 2022 i si no se li va obrir expedient abans de causar-se la prescripció, la qual cosa no consta, ja no seria possible determinar la seva responsabilitat disciplinària.

Atès que ja han transcorregut gairebé sis mesos des de la prescripció de la infracció disciplinària del professor afectat, i que la Universitat, que havia estat requerida per l'OAC a informar-la de les actuacions fetes en relació amb aquest assumpte, s'havia compromès a obrir el corresponent expedient disciplinari si el professor afectat reingressava al servei actiu prèviament a la prescripció de la seva responsabilitat infractora, si a l'actualitat l'OAC no ha tingut notícies de l'obertura de cap expedient disciplinari al professor afectat, és senyal de què ja ha prescrit la seva responsabilitat, de manera que ja no és jurídicament possible establir que hagi comès la infracció disciplinària detectada per la resolució de l'OAC. Per tant, ja no operaria el límit de l'article 23 LTAIPBG, motiu pel qual el règim jurídic aplicable a la protecció de les dades personals del professor afectat seria el de l'article 24 LTAIPBG, i no el de l'article 23 de la mateixa Llei.

Hi ha un altre motiu pel qual el règim d'especial protecció de les dades personals establert per l'article 23 LTAIPBG no és aplicable al cas. La Resolució de la GAIP 1097/2021, de 16 de desembre, i altres pronunciaments de la Comissió en la mateixa línia, descarten l'aplicació del règim d'especial protecció de les dades personals de l'article 23 LTAIPBG a les relatives a la comissió d'infraccions disciplinàries: "Certament, les infraccions disciplinàries tenen naturalesa administrativa, però també singularitat pròpia, i la mateixa LTAIPBG, en el seu article 21.1.b ("El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) b) La investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries"), es refereix a les infraccions penals, administratives o disciplinàries com a tres categories diferents. Si l'article 21 de la mateixa llei distingeix entre infraccions administratives i infraccions disciplinàries, no té massa sentit pensar que quan el seu article 23 es refereix només a les

administratives comprèn també les disciplinàries; més aviat la literalitat dels dos preceptes convida a pensar el contrari, és a dir, que les determinacions de l'article 23 afecten les infraccions penals i administratives, però no les disciplinàries. Cal tenir en compte, en aquest mateix sentit, que l'article 20.2 LTAIPBG estableix que "les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia", i sens dubte s'ha de qualificar d'ampliació dels límits per analogia el fet d'estendre a les infraccions disciplinàries el límit, molt estricte, establert per l'article 23 LTAIPBG per a les infraccions administratives. El límit legal al dret d'accés a la informació pública de les dades personals especialment protegides és l'únic dels regulats per l'LTAIPBG que, per disposició legal expressa, preval amb caràcter general damunt del dret d'accés a la informació pública; així s'ha de deduir del caràcter imperatiu amb què comença el precepte: "les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté ...". En canvi, en el cas dels límits legals regulats pels articles 21 i 24 LTAIPBG, la concurrència del límit no comporta necessàriament la seva aplicació en perjudici sobre el dret d'accés, sinó la necessitat de ponderar, cas per cas, si ha de prevaldre el límit legal o el dret d'accés a la informació pública; així s'ha de deduir de les referències a què "el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a ..." (article 21.1 LTAIPBG), o a què "es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades" (article 24.2 LTAIPBG). Aquesta diferència substancial entre el límit regulat per l'article 23 LTAIPBG i la resta de límits al dret d'accés a la informació pública explica el criteri especialment restrictiu amb què el legislador determina els drets i interessos la protecció dels quals considera que han de prevaldre, en qualsevol cas, damunt del dret d'accés a la informació pública: "la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives", sense incloure les relatives a les infraccions disciplinàries. En canvi, el mateix legislador considera que el límit, més "ordinari", de l'article 21.1.b, que protegeix els procediments d'investigació i eventual aplicació de procediments punitius, és aplicable per igual a infraccions penals, administratives i disciplinàries, amb coherència amb el fet que en aquest cas es protegeix no les dades personals vinculades a un fet tan delicat com el d'haver comès infraccions penals o administratives, sinó l'interès més administratiu del bon fi del procediment, i en aquest cas l'aplicació del límit dependrà en darrera instància de la ponderació dels interessos en joc. Aquesta dualitat de regulacions no pot ser casual, perquè és reiterada per la Llei estatal 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Des d'un punt de vista més substancial, infraccions penals i administratives comparteixen el fet d'afectar l'ordre jurídic general i de ser castigades amb mesures punitives també de caràcter general (penes o sancions, de les que la multa és segurament la més habitual, a més de comú per ambdós tipus d'infraccions), tot d'acord amb regulacions afectades de reserva de llei. En canvi, les infraccions disciplinàries són més

pròpies de les anomenades relacions de supremacia (o de subjecció) especial, tenen la finalitat de protegir àmbits especialitzats de relacions jurídiques (funció pública, usuaris de serveis públics, professions reglades) i habitualment donen lloc a mesures privatives dels avantatges propis de la relació jurídica especial que disciplinen (suspensió d'ocupació, pèrdua del lloc de treball, suspensió de col·legiació, etc.), més que a sancions de caràcter general, i sovint són regulades per disposicions merament reglamentàries. Sens dubte la comissió d'infraccions penals o administratives suposa un atemptat més greu a l'ordre jurídic que la d'infraccions disciplinàries, que té significació i conseqüències molt més limitades. Per això s'ha d'entendre que respon a un criteri de proporcionalitat del legislador el fet d'adoptar mesures més estrictes per protegir les dades personals vinculades a la comissió d'infraccions penals o administratives, que per protegir les afectades per la comissió d'infraccions merament disciplinàries, que tenen connotacions socials i jurídiques d'inferior gravetat. No és que la divulgació de dades personals relacionades amb comissió d'infraccions disciplinàries no tingui connotacions negatives per a les persones afectades, que les té. El que passa és que l'LTAIPBG ha decidit que en aquests casos l'accés a aquestes dades s'ha de regir per l'article 24.2 LTAIPBG, ponderant cas per cas els interessos favorables i contraris a l'accés sol·licitat, i no pel 23 de la mateixa Llei, que impedeix directament la divulgació de dades personals relacionades amb la comissió d'infraccions penals o administratives”.

Es poden donar per reproduïdes les consideracions del paràgraf anterior, que són plenament aplicables al cas, i en base a elles és procedent concloure que el règim de protecció de les dades personals afectades (les del professor concernit) no és el de l'article 23 LTAIPBG, sinó el de l'article 24.2 de la mateixa Llei. Segons aquest precepte, “es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents: a) El temps transcorregut. b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin. c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat. d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones”. La divulgació de la informació sol·licitada sens dubte causaria un dany significatiu a la reputació del professor afectat, a qui la documentació de l'OAC atribueix incomplir la legislació d'incompatibilitats. Nogensmenys, aquest dany resultaria apaivagat pel temps transcorregut (més de tres anys) des de la situació d'incompliment de la legislació indicada. Així mateix, l'accés a la informació sol·licitada, inclosa la identitat del professor afectat, serveix l'interès públic de la transparència i del dret d'accés a la informació pública en una matèria especialment rellevant a aquests efectes, com és l'ús adequat dels recursos públics. A més a més, s'ha de tenir en compte que qui demana la informació és un periodista, motiu pel qual l'exercici del dret d'accés a la informació pública resulta reforçat pel dret constitucional a la informació. Ateses aquestes consideracions, la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG s'ha de resoldre favorablement a l'accés a la informació sol·licitada.

Hospital Clínic de Barcelona (Desembre de 2020). L'objecte de l'expedient és el tracte a favor que s'hauria pogut produir amb ocasió d'un conveni de col·laboració entre l'Hospital Clínic de Barcelona i una empresa privada, donat que la persona que ostentava la màxima responsabilitat executiva i directiva de l'Hospital en el moment de formalitzar i aplicar el conveni va passar a ser contractada per l'empresa privada en qüestió. La documentació d'aquest expedient afectada per la sol·licitud és la resolució de l'OAC que analitza els fets, el marc jurídic de col·laboració entre el sector públic i el privat a la sanitat catalana i la normativa aplicable d'incompatibilitats i conflicte d'interessos i resol arxivar les actuacions, sens perjudici de traslladar el cas a la Direcció de Prevenció de l'OAC, als efectes d'una eventual actualització del seu informe sobre la gestió dels conflictes d'interès en el sector públic de Catalunya.

La Resolució de l'OAC d'11 de juliol de 2022 conclou que, atès el dret reforçat d'accés a la informació pública que, en la seva condició de periodista, ostenta la persona reclamant, i tenint en compte els drets constitucionals de la persona afectada i la confidencialitat de les actuacions de l'OAC, si bé no és procedent divulgar la identitat de la persona afectada, ho és que l'OAC lliuri a la persona reclamant un resum anonimitzat del cas, procurant que la persona afectada no sigui identificada directament ni indirecta. L'informe aportat per l'OAC a aquest procediment afegeix a aquestes consideracions que el relat i la valoració dels fets de la resolució de l'Oficina no hauria estat contrastat amb la persona afectada, degut a l'arxivament de les actuacions, motiu pel qual la divulgació de la seva identitat li podria causar un perjudici greu, com sol ser propi del fet d'haver estat investigada la seva activitat per l'Oficina. Aporta també criteris de l'APDCAT favorables a l'aplicació estricta en aquests casos de la identitat de les persones afectades, optant per la solució equilibrada de proporcionar un resum del document, sense referències que permetin la seva identificació.

La documentació sol·licitada no imputa a la persona afectada la comissió d'infraccions de cap mena, motiu pel qual les seves dades personals incloses en ella no gaudeixen de l'especial protecció de l'article 23 LTAIPBG, sinó de la de l'article 24.2 de la mateixa Llei, reproduït als paràgrafs anteriors, segons el qual es poden divulgar les dades personals afectades després de ponderar el dret d'accés a la informació pública amb els altres drets i interessos afectats.

No es pot desconèixer que la divulgació de la informació sol·licitada, amb inclusió de les dades personals que contingui, causarà un perjudici significatiu a la reputació de la persona afectada, ja que això sol ser habitual en el cas de les actuacions de l'OAC, sense que se li hagi donat l'oportunitat de defensar-se i, si bé resulta exonerada d'haver comès infraccions, acaba planant sobre ella el dubte d'una praxi qüestionable, fins el punt que l'OAC es planteja de considerar el cas al seu informe sobre conflictes d'interessos al sector públic de Catalunya. Davant d'aquest perjudici per a la persona afectada, també s'ha de tenir en compte que la divulgació de la informació sol·licitada és rellevant per al dret d'accés a la informació pública, ja que fa referència a l'ús dels recursos públics i a una qüestió

tan sensible per a la transparència com són els convenis, fins el punt que segons l'article 14 LTAIPBG han de ser objecte de publicitat activa. També fa referència al comportament professional d'un alt càrrec del sector públic de Catalunya, que ha de poder ser objecte rellevant d'escrutini en exercici del dret d'accés a la informació pública; certament, el fet de ser alt càrrec no treu que la persona afectada ostenti els drets constitucionals i legals a la protecció de les seves dades personals, però aquests drets no poden impedir l'escrutini de les seves activitats d'alt càrrec i professionals, a fi d'oferir la major transparència en relació amb eventuais conflictes d'interessos i poder comprovar la pràctica de portes giratòries. Finalment, no es pot oblidar que la persona reclamant és un periodista, de manera que el dret a la informació pública garantit legalment a qualsevol persona en el seu cas s'ha de considerar reforçat pel dret constitucional a la informació. Ateses les anteriors consideracions, cal concloure que la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG s'ha de resoldre favorablement a l'accés a la informació sol·licitada, inclosa la identitat de la persona afectada.

Pel que fa a la identitat de l'empresa privada afectada, la divulgació de la seva identitat també li causaria un perjudici a la seva reputació. Si bé no gaudeix de la protecció de dades personals, perquè l'empresa no és una persona jurídica, sí que pot invocar els seus interessos econòmics i comercials, en termes similars a les consideracions fetes més amunt en relació amb l'empresa afectada per les subvencions del SOC. Igual que en aquell cas, l'aplicació proporcionada del límit requerida per l'article 22 LTAIPBG s'ha de resoldre favorablement al dret d'accés a la informació pública, que té a favor seu les mateixes consideracions fetes al paràgraf anterior en relació amb l'accés a les dades personals afectades, a més de les previsions de l'article 14 LTAIPBG, que estableix l'obligació de publicitat activa dels convenis de col·laboració: "1. La transparència en l'àmbit dels convenis de col·laboració és aplicable a tots els convenis i encàrrecs de gestió subscrits entre els subjectes obligats i les persones privades i públiques. 2. La informació pública relativa als convenis de col·laboració ha d'incloure, com a mínim: a) La relació dels convenis vigents, amb la indicació de la data, les parts que els signen, l'objecte, els drets i les obligacions de qualsevol mena que generin i el període de vigència". Per contra, l'afectació dels interessos econòmics i comercials de l'empresa en qüestió per la divulgació de la informació sol·licitada que la concerneix seria de baixa entitat, ja que no sembla que hagi fet res de reprovable i la seva posició de col·laboradora amb la sanitat pública dóna una imatge més positiva que negativa. Par tant, s'ha de concloure que la persona reclamant té dret a la informació sol·licitada en relació amb l'Hospital Clínic de Barcelona.

En resum, és procedent declarar el dret de la persona reclamant als informes raonats i a les resolucions de l'OAC que s'han remès a les administracions que han estat objecte de les actuacions d'investigació relatives al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (Gener de 2020), a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter Llobregat (Març de 2020) i a la Universitat Autònoma de Barcelona (juliol de 2020) i a qualsevol resposta, informe o actuació que, arran de les comunicacions de l'Oficina, hagués estat realitzada per les administracions objecte de cadascuna de les investigacions i

comunicada a l'OAC, així com també a la resolució d'arxivament relativa a l'Hospital Clínic de Barcelona (Desembre de 2020), sens perjudici de la necessitat de protegir i no divulgar la informació que identifica i la que permet identificar les persones físiques que consten a la documentació sol·licitada sobre el Departament de Treball (SOC) i sobre Aigües Ter Llobregat, així com també l'apartat 4 de la resolució de l'OAC en relació amb l'ens Aigües Ter Llobregat (pàgina 609 i primer terç de la 610).

3. Al·legacions de terceres persones afectades

Segons els antecedents, la Reclamació ha estat notificada a les persones, físiques i jurídiques, afectades per la Reclamació, per tal que puguin posar de manifest les consideracions que estimin pertinents en defensa dels seus drets i interessos. Cap d'aquestes persones ha formulat al·legacions dins del termini atorgat a aquests efectes per la GAIP, sens perjudici del que s'indica tot seguit.

Únicament han presentat al·legacions l'ACA (que es limita a afirmar que desconeix el detall de les investigacions de l'OAC) i el SOC (que reitera part de les objeccions formulades per l'OAC a l'accés a la informació pública sol·licitat).

Les al·legacions del SOC s'han de considerar resoltes amb les consideracions fetes al fonament jurídic anterior sobre els límits invocats per l'OAC.

En tot cas, ni el SOC ni l'ACA, que són administracions públiques per a l'LTAIPBG, es poden considerar pròpiament terceres persones afectades, als efectes d'aplicar allò previst per l'article 34.3 LTAIPBG.

Per tant, aquestes al·legacions no incideixen en l'executivitat immediata de la Resolució.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació

pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de desembre de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 692/2022 i declarar el dret de la persona reclamant als informes raonats i a les resolucions de l'OAC que s'han remès a les administracions que han estat objecte de les actuacions d'investigació relatives al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (Gener de 2020), a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter Llobregat (Març de 2020) i a la Universitat Autònoma de Barcelona (juliol de 2020) i a qualsevol resposta, informe o actuació que, arran de les comunicacions de l'Oficina, hagués estat realitzada per les administracions objecte de cadascuna de les investigacions i comunicada a l'OAC, així com també a la resolució d'arxivament relativa a l'Hospital Clínic de Barcelona (Desembre de 2020), sens perjudici d'allò que indica l'apartat següent.
2. Desestimar parcialment la Reclamació 692/2022 i denegar l'accés a la informació que identifica i o permet identificar les persones físiques que consten a la documentació sol·licitada sobre el Departament de Treball (SOC) i sobre Aigües Ter Llobregat, així com també l'apartat 4 de la Resolució de l'OAC en relació amb l'ens Aigües Ter Llobregat (pàgina 609 i primer terç de la 610).
3. Requerir a l'OAC que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir a l'OAC a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 692/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.